

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΚΒ'

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 22 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1945

ΑΡΙΘ. 15-16

ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τῆς Διευθύνσεως, Τὸ ἀγωνιώδες αἶτημα.—Ἐγκύκλιοι τῶν Ἐπιτροπῶν Παιδείας καὶ Οἰκονομικῶν ἐπὶ τοῦ νόμου περὶ τῆς μισθοδοσίας τοῦ ἱεροῦ Κλήρου πρὸς τὰ Μητροπολιτικὰ Συμβούλια, πρὸς τοὺς Σεβασμ. Μητροπολίτας, τὰς διοικητικὰς καὶ κοινοτικὰς ἀρχάς, τοὺς οἰκονομικοὺς ἐφόρους καὶ ταμίαις τοῦ Κράτους.—Ἀναγκαστικὸς νόμος περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ΤΑΚΕ διατάξεων.—Ἰωάννου Ν. Καμίνη Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, Γεν. Διευθυντοῦ τῶν Θρησκευμάτων, Ἡ μεταπολεμικὴ ἠθικὴ κρίσις καὶ ἡ ἀντιμετώπισις αὐτῆς.—Παρατηρήσεων Στέλλη: Χυδαίότης.—Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ Χάλκης.—Τὸ ὀρθότερον.—Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι.—Χρονικά.

ΤΟ ΑΓΩΝΙΩΔΕΣ ΑΙΤΗΜΑ

Μεθαύριον θὰ ἀκουσθῆ ἄλλοτε πάλιν εἰς τοὺς ναοὺς τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου ἐπὶ τῷ ἑορτασμῷ τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως τοῦ Κυρίου τὸ ἀγγελικὸν μῆνυμα ὅτι ἡ ἐνσάρκωσις τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ εὐαγγελίζεται εἰρήνην ἐπὶ γῆς καὶ εὐδοκίαν ἐν τοῖς ἀνθρώποις.

Εἶνε γνωστὸν ἐκ τῆς ἱστορίας πόσον σκληρὰ καὶ ἀκατάπαυστος ἀλληλομαχία ἐλυμαίνετο τὴν προχριστιανικὴν ἀνθρωπότητα καὶ πόσον διὰ τοῦτο ἡ ἀνθρωπίνη ψυχὴ ἐδίψα μίαν γαλήνην, μίαν ἀνάπαυσιν. Ἐλειπεν ἀπὸ τὴν ζωὴν τὸ κύριον καὶ οὐσιωδέστερον συγκρατητικόν της στοιχείον, ἡ ἀρχὴ τῆς ἀγάπης ὡς μόνιμος αὐτῆς ρυθμιστὴς, ἡ ἔννοια τῆς πανανθρωπίνης ἀδελφότητος, ἐξ ὧν ἡ εἰρήνη καὶ ἡ χαρὰ τῶν ψυχῶν. Καὶ ὅταν ἦλθε, λοιπόν, τοῦ χρόνου τὸ πλήρωμα καὶ ἀπεκαλύφθη ἐν τῇ θεῖα ἐνανθρωπήσει ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης, ἐξηγγέλη δι' οὐρανίων στομάτων ἡ ἐπιφοίτησις τῆς εἰρήνης ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἡ ἀποκατάστασις τῆς θείας εὐδοκίας ἐν τοῖς ἀνθρώποις.

Δυστυχῶς, παρὰ τὴν ἔκτοτε πάροdon ὀλοκλήρου σχεδὸν δισχιλιετίας, δὲν κατώρθωσεν ἀκόμη ἡ ἀνθρωπότης νὰ ἐνστερνισθῆ τὴν θεῖαν ἐντολὴν τῆς ἀγάπης μέχρι τοσοῦτου, ὥστε νὰ παύσουν ἐντελῶς αἱ διαιρούσαι καὶ φθειρούσαι τὰ ἄτομα καὶ τοὺς λαοὺς διχοστα-

σιαὶ καὶ οἱ ἐντεῦθεν προκαλούμενοι ἐξοντωτικοὶ πόλεμοι. Ὁ Ἡρόδοτος εἶχε χαρακτηρίσει «ἀνόητους» τοὺς προκρίνοντας τῆς εἰρήνης τὸν πόλεμον· «οὐδεὶς—εἶπεν—οὕτω ἀνόητός ἐστιν ὅστις πόλεμον πρὸ εἰρήνης αἰρέσεται· ἐν μὲν γὰρ τῇ, οἱ παῖδες τοὺς πατέρας θάπτουσι· ἐν δὲ τῷ, οἱ πατέρες τοὺς παῖδας». Ἡ ἀνοησία ὁμοῦς ἐξακολουθεῖ νὰ τυφλώνῃ τοὺς λαοὺς καὶ μετὰ τὸ θεῖον ἄγγελμα τῆς εἰρήνης ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἑκατομμύρια ἀνθρώπων θάπτουν μέσα εἰς τοὺς ὀρυμαγδοὺς τῶν πολέμων τοὺς παῖδας των.

Πόσον θεμελιώδες τυγχάνει τῆς εἰρήνης τὸ αἶτημα διὰ τὴν ἀνθρωπίνην ζωὴν μαρτυρεῖ αὐτὴ ἡ ἅμα τῷ γεγονότι τῆς ἐνθροπήσεως τοῦ Θεοῦ ἐξαγγελία της ἐν τῇ ἀγγελικῇ δοξολογίᾳ. Ἄνευ τῆς εἰρήνης ζῆλοι καὶ ἔριδες καὶ διχοστασίαι καὶ μάχαι καὶ πόλεμοι καὶ οἰκῶν ἀνατροπαὶ καὶ κοινωνιῶν ἀναστατώσεις καὶ ἐθνῶν συγκρούσεις καὶ ἀφανισμοί. Διὰ τοῦτο ἡ γῆ ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην πρὸ παντὸς εἰρήνης ὡς ἀμέσου ἐπακολουθήματος τῆς ἀγάπης.

Τούτου ἕνεκα ἡ ἐνσάρκωσις τῆς Ἀγάπης ἀπεκαλύφθη ὡς «Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης», ὡς «ὁ Κύριος τῆς εἰρήνης». «Τὸ φρόνημα» καὶ «ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος» εἶνε «ζωὴ καὶ εἰρήνη», «ἀγάπη, χαρὰ καὶ εἰρήνη»· ὁ μοναδικὸς τοῦ Κυρίου χαιρετισμὸς ἦτο εἰρήνης χαιρετισμὸς· «εἰρήνη ὑμῖν», «ὑπαγε εἰς εἰρήνην», «εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν», «εἰς ὁδὸν εἰρήνης»· καὶ ἡ κυρία τῶν ἀποστόλων πρὸς τοὺς πιστοὺς πρόδρησις καὶ εὐχὴ ἦτο εἰρήνης εὐχὴ· «χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη», «δῶν ὑμῖν Κύριος εἰρήνην», εἰς «υἱὸς δὲ τοῦ Θεοῦ» προβιβάζει τοὺς εἰρηνοποιούς ὁ Κύριος τῆς εἰρήνης. Τὸ αἶτημα τῆς εἰρήνης πάντοτε εἶνε τόσο ἐπιτακτικὸν ὡς συναίσθησις ὀδυνηρὰ τῶν ἐκ τῆς ἀκαταστασίας καὶ τοῦ ταράχου ἀνθρωπίνων δεινῶν, ὥστε ἀνέκαθεν ἡ Ἐκκλησία δὲν παύεται δεο-

ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΙΣΘΟΔΟΣΙΑΣ ΤΟΥ ΚΛΗΡΟΥ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΩΝ

Α'. ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἀριθ. Πρωτ. Υ. Π. 57904

Γ. ΔΔ. Α. 221089

Ἀριθ. Ἐγκυκλ. 22

*Πρὸς τὰ Μητροπολιτικά Συμβούλια τῶν Ἱερῶν
Μητροπόλεων τῆς Ἐπικρατείας*

Κατόπιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 536 τῆς 5 Σ)βρίου ἔ. ἔ. Ἀν. Νόμου «Περὶ ρυθμίσεως τῶν ἀποδοχῶν τοῦ Ὁρθοδόξου Ἐφημεριακοῦ Κλήρου τῆς Ἑλλάδος, τοῦ τρόπου πληρωμῆς αὐτῶν καὶ περὶ καλύψεως τῆς σχετικῆς δαπάνης», καταχωρηθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 226 τῆς 5ης Σ)βρίου 1945 Φ.Ε.Κ., ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν ὑμᾶς, ὅπως ἀφ' ἐνὸς μὲν προβῆτε εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω Νόμου ἐνδεικνυόμενας ἐνεργείας ἐμπροσθέντως, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ἐπεξηγηματικῶς τὰ κάτωθι ὡς πρὸς τὴν ἀκριβῆ ἔννοιαν τοῦ Νόμου καὶ τὴν ὁμοιόμορφον ἐφαρμο-

μένη «ὑπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης» καὶ προτρέπουσα τοὺς πιστοὺς ὅπως «ἔτι καὶ ἔτι», διηνεκῶς καὶ ἀκαταπαύστως, «ἐν εἰρήνῃ δέονται τοῦ Κυρίου», «εἰρήνην πᾶσι» δὲ ἐπανειλημμένως συνιστῶσιν εἰς τὸ ποίμνιον οἱ ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁφείλομεν ὁμῶς νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι οὐδέποτε ἐν τῇ Ἱστορίᾳ κατέστη τόσον ἀγωνιώδης τῆς εἰρήνης τὸ αἶτημα, ὅσον σήμερον, μετὰ τὸν μέγιστον καὶ ὀλεθριώτερον πάντων τῶν ἀνθρωπίνων πολέμων. Διὰ τοῦτον τὸν λόγον ἅμα τῇ λήξει του ἐν σπουδῇ κατηρτίσθη «Καταστατικὸς Χάρτης» τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ὡς ἐπιτακτικὴ ἐκδήλωσις τῆς βουλήσεως τῶν λαῶν περὶ ἐξασφαλίσεως μονίμου εἰρήνης, ἡ ἡμέρα δὲ τῆς ὑπογραφῆς του εὐλόγως ἐχαρακτηρίσθη ὡς κεφαλαιώδους σημασίας σταθμὸς εἰς τὴν Ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ὡς ἔκφρασις ἀποφάσεως ὅπως ἡ δύναμις μὴ χρησιμοποιοῖται πλέον δι' ἐξαπόλυσιν πολέμων, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐν τῷ κόσμῳ διατήρησιν τῆς εἰρήνης.

Ἡ ἐφετεινὴ ἡμέρα τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος—τὰ πρῶτα μετὰ τὴν ὑπογραφὴν ταύτην Χριστοῦγεννα—ἄς ἐντυπωθῆ εἰς τὰς καρδίας τῶν λαῶν ὡς ὑπόμνησις ἀνωθεν, ὅτι μόνον τότε θὰ πρυτανεύσῃ ἡ θεία εὐδοκία ἐν τοῖς ἀνθρώποις καὶ θὰ παύσουν οἱ πατέρες νὰ θάπτουν τοὺς παῖδάς των, διὰ τὸ αἶτημα τῆς εἰρήνης ἐκφρασθῆ εἰς μόνιμον πανανθρώπινον πραγματικότητα.

γὴν αὐτοῦ καθ' ἅπασαν τὴν Ἐπικρατείαν.

Ἄρθρον 1.—Ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου τρέχοντος ἔτους οἱ τακτικοὶ ἐν ἐνεργείᾳ Ἐφημέριοι τῶν Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριακῶν καὶ μὴ τοιούτων, ἦτοι τῶν συναδελφικῶν, τῶν παρεκκλησιῶν καὶ ἐξωκκλησιῶν τῶν ὑπαγομένων ὑπὸ τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τοῦ Τ.Α.Κ.Ε., θὰ μισθοδοτοῦνται ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου καὶ οὐχὶ ἐκ τῶν Ἱ. Ναῶν κ.λ.π.

Οἱ Διάκονοι δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου καὶ οὕτω δὲν θὰ μισθοδοτηθοῦν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἀλλὰ ἐκ τῶν Ταμείων, ἐκ τῶν ὁποίων μέχρι σήμερον ἐλάμβανον τὰς ἀποδοχὰς των.

Ὁ μισθὸς τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου Ἐφημεριῶν ρυθμίζεται ἀναλόγως πρὸς τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 66 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1369)1938 Ἀν. Νόμου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημεριῶν» (Ἐφημ. Κυβ. 1938 Φύλλον 317, «Ἐκκλησία» ἀριθ. 37-38 τῆς 24 9 1938) προβλεπομένης κατηγορίας ἦτοι: Εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν ὑπάγονται οἱ τακτικοὶ Ἐφημέριοι οἱ διορισθέντες εἰς πόλεις ἐχούσας πληθυσμὸν ἄνω τῶν 40.000 κατοίκων πτυχιούχοι τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Παν)μίου ἢ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης ἢ ἐτέρας ὁμοιοβάθμου ἢ χειροτονημένοι πτυχιούχοι οἰασδήποτε Πανεπιστημιακῆς Σχολῆς, οἵτινες καὶ λαμβάνουν βασικὸν μισθὸν 15.000 δραχ. μηνιαίως. Εἰς τὴν Β' κατηγορίαν ὑπάγονται οἱ εἰς πόλεις ἐχούσας πληθυσμὸν μέχρι 40.000 κατοίκων διορισθέντες τακτικοὶ Ἐφημέριοι οἱ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὴν Γ' τοῦλάχιστον τάξιν τῆς Θεολογικῆς ἢ ἄλλης Σχολῆς τοῦ Παν)μίου ἢ πτυχιούχοι τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησ. Σχολῆς ἢ πενταταξίων Ἱερατικῶν Σχολῶν ἢ ὑπηρετήσαντες ὡς τοποτηρηταὶ καὶ πρωτοσύγκελλοι Μητροπόλεων ὑπὲρ τὴν 10ετίαν (ἀπὸ ἰσχύος Νόμου 1369)1938), οἵτινες καὶ λαμβάνουν βασικὸν μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 12.500. Εἰς τὴν Γ' Κατηγορίαν ὑπάγονται οἱ διορισθέντες εἰς Κωμοπόλεις ἐχούσας πληθυσμὸν μέχρι 3.000 κατοίκων ἀπόφοιτοι τῶν λοιπῶν Ἱερατικῶν Σχολῶν ἢ Δημ)λοι ἢ ἀπόφοιτοι Γυμνασίου, οἵτινες καὶ λαμβάνουν δραχ. 10.000 μηνιαῖον βασικὸν μισθόν. Εἰς τὴν Δ' κατηγορίαν ὑπάγονται οἱ διορισθέντες εἰς Κωμοπόλεις ἐχούσας πληθυσμὸν μέχρι 2.000 κατοίκων ἔχοντες ἀπολυτήριον προπαρασκευαστικῆς Σχολῆς παρὰ τῷ Ἐκκλησ. Ὁρφανοτροφίῳ Βουλιαγμένης ἢ ὁμοιοβάθμων Σχολῶν ἢ Σχολαρχείου ἢ Ἡμιγυμνασίου ἢ ἐνδεικτικῶν Β' τάξεως βραξίου Γυμνασίου ἢ Δ' τάξεως Ὀκταταξίου Γυμνασίου ἢ Προγυμνασίου ἢ ἀπολυτήριον Ἀστικοῦ Σχολείου καὶ ἐκ τῶν ἡδη (ἰσχύος Ν. 1369)1938) χειροτονημένων οἱ ἔχοντες κατώτερα προσόντα, οἵτινες καὶ λαμβάνουν δραχ. 8.000 μηνιαίως ὡς βασικὸν μισθόν. Ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν ἀνωτέρω παρακαλοῦμεν ὅπως προβῆτε εἰς τὴν κατάταξιν τῶν εἰς τὴν περιφέρειαν ὑμῶν ὑπηρετούντων τακτικῶν Ἐφημεριῶν εἰς μίαν ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνωτέρων κατηγοριῶν βᾶσει τῶν προσόντων των, τηροῦντες δι' ἕκαστον ἐξ αὐτῶν ἴδιον φάκελλον δικαιολογητικῶν τῆς κατατάξεώς του. Ἀντίγραφον τῆς τοιαύτης κατατάξεως μετ' ἀντιγράφων τῶν τίτλων σπουδῶν δεόν-

τως κεκυρωμένων, παρακαλοῦμεν ὅπως υποβάλητε καὶ ἡμῖν (Γεν. Δ)σιν Ὁρησκευμάτων).

Οἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω βασικοὶ μηνιαῖοι μισθοὶ προσαυξάνονται λόγῳ πολυετοῦς ὑπηρεσίας βάσει τῶν τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου ἀναφερομένων περιπτώσεων, τοῦ χρόνου τῆς ἐνάρξεως τῆς πολυετοῦς ταύτης ὑπηρεσίας ἀρχομένου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου (5 Σ)βρίου 1945), τῆς προγενεστέρας τῶν ὑπηρεσίας μὴ λαμβανομένης καθ' ὁλόκληριαν ὑπ' ὄψιν. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου διευκρινίζομεν ὅτι τὰ μέχρι σήμερον καταβλλόμενα εἰς τοὺς Ἐφημερίους ἐπιδόματα λόγῳ πολυετοῦς ὑπηρεσίας οἰκογενειακῶν βαρῶν κ.λ.π. καταργοῦνται καὶ κατὰ συνέπειαν εἰς τὰς ὑφ' ἑμῶν καταρτισθησομένης σήμερον μισθολογικὰς καταστάσεις θὰ συμπεριληφθῆ ἴσως ὁ κατὰ τὰ ἀνωτέρω βασικὸς μισθὸς ἀναλόγως τῆς κατηγορίας, εἰς ἣν ἀνήκει ἕκαστος τῶν τακτικῶν Ἐφημερίων ἀνευ οὐδενὸς ἐπιδόματος ἢ προσουξήσεως τινος. Ἡ συμπλήρωσις τῆς ὑπὸ τοῦ Νόμου πολυετοῦς ὑπηρεσίας βεβαιοῦται διὰ πράξεως τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, ἐν πάσει ὅμως περιπτώσει θέλει καταβληθῆ ἢ αὔξησης ἅμα τῇ συμπληρώσει τῆς ὑπὸ τοῦ Νόμου καθοριζομένης πολυετοῦς ὑπηρεσίας. Ἡ ὡς ἂν πράξις τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου ἀποστέλλεται εἰς τὸν Ταμίαν πληρωμῶν μετὰ τῆς μισθολογικῆς καταστάσεως, ἀντίγραφα δὲ τῶν τοιούτων πράξεων παρακαλοῦμεν ὅπως ἀποστέλλονται ἕκαστοτε καὶ ἡμῖν (Γεν. Δ)σιν Ὁρησκευμάτων).

Τακτικοὶ Ἐφημέριοι ὑπηρετοῦντες συγχρόνως καὶ εἰς τὴν Δημοτικὴν Ἐκπαίδευσιν λαμβάνουν τὸν μισθὸν τῶν ὁλόκληρον ἐκ τῆς ἐν τῇ Ἐκπαίδευσί τῆς θεσεως τῶν καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ διὰ τοῦ παρόντος Νόμου μηνιαίου βασικοῦ μισθοῦ, μὴ προσαυξανομένου λόγῳ πολυετοῦς ὑπηρεσίας καὶ ἐν ἡ περιπτώσει συμπληρωθῆ ὁ χρόνος αὐτῆς. Διὰ τοῦ Νόμου δὲν ἐλήφθη πρόνοια διὰ τοὺς ὑπηρετοῦντας τακτικούς Ἐφημερίους καὶ ἐν τῇ Μέσῃ Ἐκπ)σει, καθ' ὅσον ἢ θέσις αὐτῆ τυγχάνει ἀσυμβίβαστος μετὰ τὴν τῆς Ἐφημεριακῆς.

Τακτικοὶ Ἐφημέριοι ὑπηρετοῦντες τυχόν καὶ ὡς Γραμματεῖς τῶν Μητροπολιτικῶν Γραφείων ἢ Συμβουλίων λαμβάνουσι κατ' ἐπιλογὴν τῶν τὰς ἀποδοχὰς τῆς μᾶλλον μισθοδοτουμένης θέσεως, ἐφ' ὅσον ἔχουσιν ἀπαλλαγὴ τῆς ἀσκήσεως τῶν Ἐφημεριακῶν τῶν καθηκόντων. Εἰς αἱς περιπτώσεις ἐκτελοῦσιν παραλλήλως τὰ καθήκοντα ἀμφοτέρων τῶν θέσεων αὐτῶν, λαμβάνουσι τὰς ἀποδοχὰς τῆς μᾶλλον μισθοδοτουμένης θέσεως, ἐκ δὲ τῆς ἑτέρας τὸ 1)3 αὐτῶν ἀνευ προσουξήσεων (ἀπόφασις Ὑπουργοῦ Οἰκ)κῶν 44607) 1945).

Συνταξιοῦχοι τοῦ Δημοσίου ὑπηρετοῦντες ὡς Ἐφημέριοι λαμβάνουσι κατ' ἐπιλογὴν τῶν, τὰς ἀποδοχὰς τῶν Ἐφημερίων ἢ τὴν σύνταξίν τῶν καθ' ὅσον κατὰ τὸ ἄρθρον 21 τοῦ Νόμου 1640)44 δὲν καταβάλλονται ἐκ τοῦ Δημ. Ταμείου σύνταξις καὶ ἀποδοχαὶ συγχρόνως.

Συνταξιοῦχοι Νομικῶν προσώπων ἢ Δήμων καὶ Κοινοτήτων ὑπηρετοῦντες ὡς Ἐφημέριοι λαμβάνουν ὁλόκληρον τὸν βασικὸν μισθὸν τοῦ Ἐφημερίου μετὰ

τῶν ἐν καιρῷ προσουξήσεων ὡς καὶ ὁλόκληρον τὴν σύνταξίν τῶν.

Οἱ μισθοδοτούμενοι εἰς εἶδος τακτικοὶ Ἐφημέριοι δέον νὰ καταταχθοῦν εἰς μίαν τῶν τεσσάρων κατηγοριῶν ὑποχρεωτικῶς ἀναλόγως τῶν προσόντων τῶν, θὰ καταβληθῆ δὲ ὁ μισθὸς αὐτῶν ἐκ τοῦ Δημ. Ταμείου καταργουμένης τῆς εἰς εἶδος μισθοδοσίας τῶν ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1945.

Ἄρθρον 2.—Ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου οἱ Ἐνοχιακοὶ Ναοί, οἱ συναδελφικοὶ ὡς καὶ τὰ ὑπὸ τὴν Διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. ὑπαγόμενα παρεκκλήσια καὶ ἐξωκλήσια ἀπαλλάσσονται τῆς ὑποχρεώσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν ἐν αὐτοῖς ὑπηρετούντων τακτικῶν Ἐφημερίων.

Πρὸς κάλυψιν τῆς δαπάνης τῆς μισθοδοσίας τῶν Ἐφημερίων ὀρίζονται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου οἱ κάτωθι πόροι βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου.

Α'. Εἰσφορὰ 250)ο ἐκ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν μνημονοουμένων ὡς ἀνωτέρω Ἱερῶν Ναῶν. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἐγγράφεται εἰς τὰ τακτικὰ ἔξοδα τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ. Ἄμα τῇ συμπληρώσει ἑκάστης τριμηνίας (ἀρχὴ πρώτης τριμηνίας 1 Ὀκτωβρίου 1945) ὁ Ταμίος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου δέον νὰ καταβάλλῃ εἰς τὸ Δημ. Ταμεῖον τῆς περιφερείας τὸ ὡς ἂν ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς τῆς ἀμέσως προηγουμένης τριμηνίας βάσει καταστάσεως εἰς διπλοῦν ἔπο- γεγραμμένης ὑπὸ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, ἐν τῇ ὁποίᾳ λεπτομερῶς θὰ ἀναφέρωνται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν μόνον αἱ ἀκαθάριστοι εἰσπράξεις τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ π.χ. ἐκ κηροῦ, ἐκ δίσκων, ἐξ ἱεροτελεστιῶν κλπ., ὡς καὶ τὸ καταβλητέον εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ποσοστὸν 250)ο ἐπὶ τούτων. Ἐν περιπτώσει καθυστέρησεως τῶν ὡς ἂν καταστάσεων ὁ Ταμίος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τιμωρεῖται μετὰ τὰς ποινὰς τοῦ ἄρθρου 482 τοῦ Ποιν. Νόμου, ἢτοι μετὰ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν ἕως πέντε ἐτῶν ἢ μετὰ εἰρκτὴν (5—10 ἐτῶν). Μετὰ τὰς αὐτὰς ποινὰς τιμωρεῖται καὶ ὁ Πρόεδρος ὡς καὶ πάντα τὰ μέλη τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, ἐφ' ὅσον ἀνακριβῶς δηλώσωσιν ἢ ἀποκρύψωσιν ἀκαθαρίστους εἰσπράξεις τῶν Ἱερῶν Ναῶν.

Περὶ τῆς ἀκριβοῦς δηλώσεως τῶν ἐσόδων θέλουσιν ἐνεργηθῆ ἔλεγχοι καὶ ἐπιθεωρήσεις παρ' ἡμῶν καὶ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ θέλουσιν ἐφαρμοσθῆ ἀνευ ἐλαστικότητος ἢ ἐπιεικείας αἱ ὡς ἂν διατάξεις τοῦ Ποιν. Νόμου. Ἄμα τῇ λήψει τῆς παρούσης, παρακαλοῦμεν ὅπως καταστήσετε γνωστὰ δι' ἐγκυκλίου ὑμῶν πάντα τὰ ἀνωτέρω εἰς τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια τῆς ὑφ' ἑμῶν Μητροπολιτικῆς περιφερείας ἐπιστῶντες τὴν ἰδιαιτέραν προσοχὴν αὐτῶν ἐπὶ τῶν ὑποχρεώσεων τῶν καὶ δὴ τῆς δηλώσεως τῶν πραγματικῶν τῶν ἐσόδων ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀποκρύψεως. Παρακαλοῦμεν ὅπως ἐν τῇ ἐγκυκλίᾳ ὑμῶν συστήσετε εἰς τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια ὅπως ἀντίγραφον τῆς κατὰ τριμηνον καταστάσεως τῶν ἐσόδων τῶν, βάσει τῆς ὁποίας κατέβαλον εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τὸ 250)ο τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν, υποβάλλουν μέσφ ὑμῶν καὶ ἡμῖν (Γεν. Δ)σιν

Θρησκευμάτων). Ἐπίσης συστήσατε εἰς αὐτὰ ὅπως υποβάλουν ἀνυπερθέτως ἡμῖν (Γεν. Δ)σιν Θρησκευμάτων) μέσῳ ὑμῶν κατάστασιν ἀναλυτικὴν τῶν ἐσόδων τῶν Ἱερῶν Ναῶν ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1945 μέχρι τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου 1945. Ὁμοίως συστήσατε ὅπως ἀντίγραφον τῆς κατὰ Ἀπρίλιον ἐκάστου ἔτους ὑποβαλλομένης εἰς τὴν Γεν. Δ)σιν Δημοσ. Λογιστικῆς ἀπολογιστικῆς καταστάσεως ἐσόδων υποβάλλωσι καὶ ἡμῖν (Γεν. Δ)σιν Θρησκευμάτων).

Β'. Ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 3-10 τοῦ παρόντος Νόμου ἐνοριακὴ εἰσφορὰ (ἄρθρα 3,4,5,6,7,8,9 καὶ 10). Δεύτερος πόρος εἶναι ἡ ἐνοριακὴ εἰσφορὰ ἐπιβαλλομένη εἰς τὰς οἰκογενεῖας τῶν ἐνοριτῶν τοῦ ὀρθοδόξου δόγματος. Παρακαλοῦμεν ὅπως προβῆτε εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ Νόμου σαφεῖς ἐνεργείας ἐπαγρυπνοῦντες καὶ ὑμεῖς ἐπὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου καὶ τῆς ἐπιβολῆς τῆς εἰσφορᾶς ἐπὶ πάντων τῶν ἐνοριτῶν ἀνευ διαφυγῆς τινός.

Παρακαλοῦμεν ἐπίσης ὅπως δι' ἐγκυκλίου ὑμῶν συστήσητε εἰς τὰ Ἐκκλησιαστικὴ Συμβούλια νὰ προβοῦν κατόπιν λεπτομεροῦς ἐξετάσεως τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως ἐκάστου ὑποχρέου εἰς τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοῦ τῆς εἰσφορᾶς ἵνα μὴ δημιουργηθῇ οὐδὲν παράπονον.

Ἐφ' ὅσον κρίνεται ἀναγκαῖον, παρακαλοῦμεν ὅπως ἐφαρμόσητε τὸ ἐδ. 2 τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἁρθρου 7 τοῦ Νόμου.

Παρακαλοῦμεν νὰ ὑποδειχθῇ εἰς τὰ ὑφ' ὑμᾶς Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια, ὅπως υποβάλωσιν ἡμῖν (Γεν. Διεύθυνσιν Θρησκευμάτων) πίνακα τῶν ἀρνεουμένων τὴν εἰσφορὰν ἐνοριτῶν ἐπὶ τῇ δικαιολογίᾳ ὅτι δὲν ἀνήκουν εἰς τὸ Ὄρθόδοξον δόγμα. Παρακαλοῦνται ἅπαντες οἱ Οἰκονομικοὶ Ἐφοροὶ ὅπως υποβάλωσι καὶ ἡμῖν (Γεν. Διεύθυνσιν Θρησκευμάτων) ἀντίγραφον τῶν ὀριστικῶν πινάκων τῆς εἰσφορᾶς, ἐν ᾧ νὰ ἀναγράφηται τὸ ὄνομα τοῦ ὑποχρέου καὶ τὸ ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς αὐτοῦ.

Διὰ τὸ οἰκ. ἔτος 1945—46 θέλει καταβληθῇ τὸ ἡμισυ τῆς ὡς ἄνω εἰσφορᾶς.

Διὰ πᾶσαν ἄλλην λεπτομέρειαν ἢ ἀμφισβήτησιν ἐπὶ ζητημάτων οἰκονομικῆς φύσεως, παρακαλοῦμεν ὅπως ἀποτείνησθε εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν Γεν. Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικῆς (Διεύθυνσιν Ι).

Ἄρθρον 11.—Ἡ καταβολὴ τοῦ μισθοῦ εἰς τοὺς τακτικοὺς Ἐφημερίους τῶν προαναφερθέντων Ἱερῶν Ναῶν ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1945.

Ἡ ἐκκαθάρισις καὶ ἡ ἐντολὴ τοῦ ἀνωτέρου μισθοῦ ἐνεργεῖται παρ' ὑμῶν δι' ὅλους τοὺς Ἐφημερίους τοὺς ἀπαγομένους εἰς τὴν Μητροπολιτικὴν περιφέρειαν ὑμῶν, δέον δὲ νὰ ἀποστέλλητε μέχρι τῆς 15ης ἐκάστου μηνός, π.χ. μέχρι τῆς 15ης Ὀκτωβρίου δι' ὀλόκληρον τὸν μισθὸν τοῦ μηνός Ὀκτωβρίου, εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τὰς σχετικὰς μισθοδοτικὰς καταστάσεις εἰς διπλοῦν.

Ἐν περιπτώσει λειτουργίας πλειόνων Δημοσίων Ταμείων ἐν τῇ Μητροπολιτικῇ περιφερείᾳ, δέον νὰ συντάσσωνται ἴδιαι μισθοδοτικαὶ καταστάσεις δι' ἕκαστον ἐξ αὐτῶν. Εἰς τὰς καταστάσεις ταύτας θὰ

συμπεριλαμβάνωνται οἱ Ἐφημέριοι οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Ταμείου τούτου, ὅπερ καὶ θὰ καταβάλλη τὰς ἀποδοχὰς εἰς τοὺς δικαιούχους.

Ἀντίγραφον τῶν μισθοδοτικῶν καταστάσεων τοῦ πρώτου μηνός παρακαλοῦμεν ὅπως ἀνυπερθέτως υποβάλλητε καὶ ἡμῖν (Γεν. Διεύθυνσιν Θρησκευμάτων), γνωρίζητε δὲ καὶ τὰς τυχόν ἐν τῷ μέλλοντι ἐπερχομένας μεταβολὰς ἐπ' αὐτῶν.

Ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν ὑμῶν ἐπὶ τῆς εἰδικῆς στήλης τῶν μισθοδοτικῶν καταστάσεων τῶν κρατήσεων ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Κ.Ε., ἣτις δέον νὰ συμπληροῦται ὑφ' ὑμῶν δι' ἀναγραφῆς τῆς ἀναλογούσης κρατήσεως εἰς ἕκαστον Ἐφημέριον.

Ἐν περιπτώσει καταβολῆς ἐκ μέρους τῶν Ἱ. Ναῶν εἰς τοὺς Ἐφημερίους τῶν ποσῶν τιῶν ἔναντι τῶν ἀποδοχῶν αὐτῶν διὰ τὸ ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου καὶ μετὰ ταῦτα χρονικὸν διάστημα, ὑποχρεοῦνται οἱ Ἐφημέριοι οὗτοι εἰς ἐπιστροφὴν τῶν ληφθέντων εἰς τὸ Ταμεῖον, ἐξ οὗ ἔλαβον τὰ ποσὰ ταῦτα.

Ἄρθρον 12.—Οἱ μισθοὶ τῶν τακτικῶν Ἐφημεθὰ καταβάλλωνται τὴν 15ην ἐκάστου μηνός δι' ὀλόκληρον τὸν μῆνα, ἥτοι τὴν 15ην Ὀκτωβρίου θὰ καταβληθῇ ὀλόκληρος ὁ μισθὸς τοῦ μηνός Ὀκτωβρίου, βάσει τῶν μισθοδοτικῶν καταστάσεων καὶ ἐξοφλητικῶν ἀποδείξεων.

Ἄρθρον 13.—Ἐφημέριοι ὑπηρετοῦντες εἰς Ἱερῶς Ναοὺς τοῦ Δημοσίου ἢ Εὐαγῶν Ἱδρυμάτων ἢ ἄλλων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου μισθοδοτοῦνται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου ὅσον ἀφορᾷ μόνον τὸ ποσὸν τῶν ἀποδοχῶν τῶν.

Ἄρθρον 15.—Αἱ ὀργανικαὶ θέσεις τῶν τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν ἐνοριακῶν Ναῶν ὀρίζονται καθ' ἄπασαν τὴν ἐπικράτειαν εἰς 6,000 διατηρουμένων τῶν τυχόν ὑπεραρίθμων Ἐφημερίων μέχρι τῆς ἐξόδου αὐτῶν καθ' οἷονδῆποτε τρόπον ἐκ τῆς ὑπηρεσίας.

Κατὰ ταῦτα παρακαλοῦμεν ὅπως τὸ ταχύτερον καὶ μετὰ ἀκριβοῦς μελέτης ἔχομεν τὴν γνώμην ὑμῶν περὶ τῶν ἀπαραιτητῶν ἐκ τῶν ὑφισταμένων εἰς τὴν Μητροπολιτικὴν ὑμῶν περιφέρειαν ὀργανικῶν θέσεων τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἐνοριακῶν Ναῶν πρὸς ἕκδοσιν τῶν σχετικῶν Διαταγμάτων. Ἐπίσης παρακαλοῦμεν ὅπως ἔχωμεν τὴν ὑμετέραν γνώμην τίνες ἐκ τῶν ὑφισταμένων ἐνοριῶν δέον νὰ συγχορευθῶσι πρὸς περιορισμὸν κατὰ τὰ ἀνωτέρω τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Ἐφημερίων διὰ τὴν ἕκδοσιν τῶν σχετικῶν διαταγμάτων.

Ἄρθρον 16.—Σκοπὸς πλέον τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. εἶναι ἡ ὑποχρεωτικὴ ἀσφάλισις καὶ συνταξιοδότησις τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου τῆς Ὄρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 17.—Καταργοῦνται τὰ ἄρθρα 79,80,81 καὶ 82 τοῦ Α.Ν. 1369)1938 ὡς καὶ τὰ ἄρθρα 47 παρ. 1 ἐδάφια α,β,γ,δ, καὶ ε, 58 καὶ 84 τοῦ Α.Ν. 2200)40 ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 21 τοῦ Ν. Διατάγματος 979)1942 ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν Νόμον.

Διὰ πᾶσαν λεπτομέρειαν διοικητικῆς φύσεως πα-

ρακαλοῦμεν ὅπως ἀποτεινῆσθε ἡμῖν (Γεν. Διεύθυν·
σιν Ὁρησκευμάτων).

Ἄπαντα τὰ αἰτηθέντα πρὸς ἀποστολὴν ἡμῖν (Γεν. Διεύθυνσιν Ὁρησκευμάτων) στοιχεῖα παρακαλοῦμεν ὅπως εἶναι νομίμως κεκυρωμένα.

Συναποστέλλονται πρὸς διευκλύνσιν ὑμῶν ἔντυπα μισθοδοτικῶν καταστάσεων, ἅτινα καὶ θὰ χρησιμοποιηθῶν ὡς ὑπόδειγμα δια τὰ ἐν τῷ μέλλοντι παρ' ὑμῶν ἔκτυπούμενα.

Ἐν καταλείδει παρακαλοῦμεν ὅπως ἐφαρμόσῃτε μετ' ἄκρας προσοχῆς τὸν Νόμον καὶ παράσχητε ἐγκαίρως πᾶσαν σχετικὴν πληροφορίαν καὶ ὁδηγίαν εἰς τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια ἢ ὅπου ἀλλαγῶν ὁ Νόμος ὁρίζει, εὐρισκόμενοι εἰς ἐπαφὴν μεθ' ἡμῶν διὰ πᾶν ζήτημα ἢ παρουσιαζομένην διαφοράν.

Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις Δημοσίου Λογιστικοῦ κοινοποιεῖ τὴν ὑπ' ἀριθ. 221057 ἑ. ἑ. ἐγκύκλιον τοῦ Ἐπιμετροῦ τῶν Οἰκονομικῶν σχετικῶς μετ' ὁμοίωσιν τῆς κινήσεως τοῦ συνιστωμένου ἐν τοῖς Ταμείοις εἰδικοῦ λογαριασμοῦ.

Ἐ Ἀθήναις τῆ 21 Σεπτεμβρίου 1945

Ἐπὶ τῶν Ὁρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας
Ἐπιμετροῦ

Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιμετροῦ
καὶ εἰδικῆ ἐντολῇ

Ἐπιμετροῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ
ΑΝΤ. ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗΣ

Β'. ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἄριθ. Πρωτ. Π. 11638

Ἄριθ. Ἐγκ. 95

Πρὸς τοὺς Σεβασμιωτάτους κ. κ. Μητροπολίτας τοῦ Κράτους καὶ τοὺς κ. κ. Γενικοὺς Διοικητὰς, Νομάρχας, Ἐπαρχοὺς, Δημάρχους, Προέδρους Κοινοτήτων, Οἰκονομικοὺς Ἐφόρους καὶ Διευθυντὰς Ταμείων τοῦ Κράτους.

(Κοινοποιουμένη πρὸς τὰς Γενικὰς Ἐπιθεωρήσεις Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν καὶ Δημοσίων Ὑπολόγων καὶ τοὺς Οἰκονομικοὺς Ἐπιθεωρητὰς Ἐφοριῶν καὶ Ὑπολόγων ὡς καὶ πρὸς τὸ Τ.Α.Κ.Ε.).

1. Κοινοποιούμεν κατωτέρω τὸν ὑπ' ἀριθ. 536)45 Ἀναγκαστικὸν Νόμον «περὶ ρυθμίσεως τῶν ἀποδοχῶν τοῦ Ὀρθοδόξου Ἐφημεριακοῦ Κλήρου τῆς Ἑλλάδος, τοῦ τρόπου πληρωμῆς αὐτῶν καὶ περὶ καλύψεως τῆς σχετικῆς δαπάνης» δημοσιευθέντα διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 226 τῆς 5 Σεπτεμβρίου 1945 φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, μετὰ τῆς αἰτιολογικῆς αὐτοῦ ἐκθέσεως, ἵνα λάβητε γνῶσιν.

Γενικά. 2.—Ὁ σκοπὸς τοῦ νομοθετήματος λεπτομερῶς ἀναπτύσσεται ἐν τῇ κοινοποιουμένῃ αἰτιολογικῇ ἐκθέσει.

Διὰ τούτου δίδεται ἡ ἐμπρέπουσα λύσις εἰς τὸ ζήτημα τῆς μισθοδοσίας τοῦ ἐφημεριακοῦ κλήρου, ζήτημα, τὸ ὁποῖον παρέμενεν ἐκκρεμὲς ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Κράτους.

Ἡ σημασία τοῦ λαμβανομένου μέτρου εἶναι προφανῆς. Εἰς πάσας τὰς Ἀρχάς, πρὸς τὰς ὁποίας ἀπευθύνεται ἡ παρούσα, συνιστῶμεν τὴν προσεκτικὴν μελέτην τοῦ νομοθετήματος, ἵνα ἐπιτευχθῇ ἡ πιστὴ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ.

Εἰς τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις ἀποστέλλεται ἐπαρκὴς ἀριθμὸς ἀντιτύπων τῆς παρούσης, μετὰ τὴν παράκλησιν ὅπως δι' αὐτῶν ἐφοδιασθῶσι τὰ ὑπ' αὐτάς Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια τῶν ἐνοριακῶν, συναξαρχικῶν καὶ ὑπὸ εἰδικῶν νόμων διεπομένων Ἱερῶν Ναῶν.

Ἐπιμετροῦ πρὸς Οἰκονομικοὺς Ἐφόρους.

3.—Ἐπὶ τοῦ άρθρου 2 τοῦ κοινοποιουμένου νομοθετήματος ὁρίζονται οἱ πόροι, διὰ τῶν ὁποίων προβλέπεται ἡ κάλυψις τῆς δαπάνης διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ ἐφημεριακοῦ κλήρου.

Ἡ ἐπιμέλεια διὰ τὴν παρακολούθησιν τῆς πραγματοποιήσεως τῶν πόρων τούτων ἀνατίθεται κυρίως εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον. Εἰς τοῦτον ὡσαύτως ἀνετέθη καὶ ἡ ἐπιμέλεια καὶ ἐν γένει ἡ ἐργασία διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ὑποχρέωσως ἐκ τῆς ἐνοριακῆς εἰσφορᾶς εἰς βᾶρος τῶν εἰς ταύτην ὑποκειμένων, ὡς καὶ ἡ βεβαίωσις τοῦ ἐσόδου ἐκ τῆς ἐνοριακῆς εἰσφορᾶς. Ἐκ τοῦ λόγου τούτου σκόπιμον κρίνεται νὰ δοθῶσιν αἱ ἀναγκαῖαι ὁδηγίαι ἐπὶ τῶν διατάξεων, τὰς ὁποίας καλοῦνται νὰ ἐφαρμόσουν αἱ Οἰκονομικαὶ Ἐφορίαι.

1. Εἰσφορὰ τῶν Ἱερῶν Ναῶν.

4.—Ὡς πρῶτος πόρος ἐπιβάλλεται εἰσφορὰ 25 ο) ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων τῶν ἐνοριακῶν, συναξαρχικῶν καὶ τῶν ὑπὸ εἰδικῶν νόμων διεπομένων Ναῶν.

Τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια τῶν Ναῶν τούτων ὑποχρεοῦνται, ὅπως εἰς τὰ τακτικὰ ἐξόδα τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἐγγράψωσι τὴν ἀνωτέρω εἰσφορὰν. Εἰς ἣν περίπτωσιν τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον παραλείπει ὅπως ἀναγράφῃ τὴν ἀνωτέρω εἰσφορὰν εἰς τὸν συνταχθέντα προϋπολογισμὸν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, τὴν ἐγγραφὴν ταύτην πραγματοποιεῖ ὑποχρεωτικῶς τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον κατὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἐγκρίσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἢ πᾶσα ἑτέρα Ἀρχὴ ἀρμοδίᾳ διὰ τὴν τοιαύτην ἐγκρίσιν.

Δήλωσις καὶ καταβολὴ τῆς εἰσφορᾶς τῶν Ἱερῶν Ναῶν. 5.—Τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια ὑποχρεοῦνται, ὅπως ἀνὰ τρίμηνον ὑποβάλλωσιν εἰς τὴν Οἰκονομικὴν Ἐφορίαν, εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας κείνται ἑ Ἱερὰς Ναός, δὴ λ ω σ ι ν τῶν πραγματοποιηθεισῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων τοῦ ἀμέσως προηγούμενου τριμήνου καὶ τῆς εἰς ταύτας ἀναλογούσης εἰσφορᾶς, καταβάλλοντα συγχρόνως εἰς τὸ Δημοσίον Ταμεῖον ἐλόκληρον τὸ ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς ταύτης.

Εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον ἀναθέτομεν τὴν παρακολούθησιν τῆς ἀνελλιπούς ἐκπληρώσεως τῆς ὑποχρέωσως καταβολῆς τῆς εἰσφορᾶς παρὰ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων. Οὗτος δέον ὅπως καλῇ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια, τὰ ὁποῖα παρέλειψαν νὰ ἐπιδώσωσιν δηλώσεις, ὅπως σπεύσωσιν καὶ καταβάλλωσιν τὴν εἰσφορὰν αὐτῶν. Ἐπὶ πλέον προβαίνει εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς ἀκριβείας τῶν ἐπιδιδόμενων δηλώσεων.

Τὴν τοιαύτην παρακολούθησιν δέον ὅπως μὴ ἀμελήσωσιν οἱ Οἰκονομικοὶ Ἐφοροὶ, καθόσον τὸ ἔσοδον ἐκ τῆς εἰσφορᾶς τῶν Ἱερῶν Ναῶν ἀποτελεῖ σπου-

δατον πόρον διὰ τὴν κάλυψιν τῆς δαπάνης ἐκ τῆς μισθοδοσίας τοῦ κλήρου.

II. Ἐνοριακὴ Εἰσφορά.

6.—Ὡς δευτέρος πόρος δρίζεται ἡ ἐνοριακὴ εἰσφορά, περὶ τῆς ὁποίας πραγματεύονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 3 ἕως καὶ 10 τοῦ κοινοποιουμένου νόμου.

Ἐποκειμένον ἐνοριακῆς εἰσφοράς. 7.—Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου δρίζεται, ὅτι ἡ ἐνοριακὴ εἰσφορά καταβάλλεται καθ' ἕκαστον οἰκονομικὸν ἔτος ὑπὸ τῶν ἐν ἐκάστη ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ κατοικοῦσων ἢ διαμενουσῶν οἰκογενειῶν τῶν ἀνηκουσῶν εἰς τὸ ὀρθόδοξον ἐκκλησιαστικὸν δόγμα.

8.—Ἐν συνεχείᾳ ἡ παράγραφος 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καθορίζει τὴν ἐννοίαν τῆς οἰκογενείας, ὡς νοεῖται αὕτη διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς εἰσφοράς.

Κατ' αὐτὴν ὡς μία οἰκογένεια λογίζονται ὁ ἀρχηγὸς τῆς οἰκογενείας τὰ μετ' αὐτοῦ συνοικοῦντα ἀνήλικα πρόσωπα ἀδιακρίτως, ὡς καὶ οἱ ἐνήλικες ἀγαμοὶ ἢ διατελοῦντες ἐν χηρείᾳ, ἐφόσον ὁμοῦ οὗτοι δὲν ἔχουν οἰκονομικὴν αὐτοτέλειαν.

Ἀνήλικα πρόσωπα, τὰ ὁποία δὲν συνοικοῦν μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς οἰκογενείας καὶ δὲν ἔχουν οἰκονομικὴν αὐτοτέλειαν, δὲν ὑπέχουν ἴδιαν ὑποχρέωσιν πρὸς καταβολὴν τῆς ἐνοριακῆς εἰσφοράς.

Οἱ ἐνήλικες ἄγαμοι νοοῦνται ἐν πάσῃ περιπτώσει ὡς ἀποτελοῦντες ἴδιαν οἰκογένειαν, ἔστω καὶ ἂν οὗτοι συνοικοῦνται μετ' ἄλλων οἰκογενείας.

Ὅμοιως ὡς ἀποτελοῦντες ἴδιαν οἰκογένειαν θεωροῦνται καὶ οἱ ἐνήλικες ἀγαμοὶ ἢ ἐν χηρείᾳ διατελοῦντες, οἱ διαβιοῦντες μετ' ἄλλων προσώπων, ἐφόσον ὁμοῦ οὗτοι ἔχουν οἰκονομικὴν αὐτοτέλειαν ὡς καὶ οἱ διαβιοῦντες κατὰ μόνους. Δηλαδή διὰ τὴν ὑπαγωγὴν τῶν προσώπων τούτων εἰς τὴν ἐνοριακὴν εἰσφορὰν βασικὸν κριτήριον ἀποτελεῖ ἡ οἰκονομικὴ αὐτὴν αὐτοτέλεια.

9.—Διὰ τῆς παρ. 2 τοῦ προμνησθέντος ἄρθρου 3 ὑπόχρεως διὰ τὴν καταβολὴν τῆς ἐνοριακῆς εἰσφοράς καθίσταται ὁ ἀρχηγὸς τῆς οἰκογενείας, ἴδιος ἢ ὀφθαλμικός. Συνεπῶς ἐπ' ὀνόματι τούτου θὰ ἐνεργῆται ἡ βεβαίωσις τῆς εἰσφοράς.

Καθορισμὸς τῆς ἐξ εἰσφοράς ὑποχρέωσης. 10.—Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νόμου δρίζεται ὅτι ἡ ἔτησις ἐνοριακῆς εἰσφοράς διαβαθμίζεται εἰς ἑπτὰ κλάσεις ἀπὸ δραχμῶν 300 μέχρι δρχ. 3.000.

Ἡ τελευταία κλάσις τῶν δραχμῶν 300 ἐφαρμόζεται μόνον εἰς πόλεις πληθυσμοῦ κατωτέρου τῶν 10.000 κατοίκων.

Προκειμένου περὶ ὁμολογουμένως πλουσίων ἢ ἐνοριακῆς εἰσφοράς δύναται νὰ καθορίζηται εἰς ποσὸν ἀνώτερον τῶν 3.000 δραχμῶν, οὐχὶ ὁμοῦ καὶ εἰς ποσὸν μεγαλειότερον τῶν δρχ. 10.000.

Ἐξαιρέσεις. 11.—Ἐξαιροῦνται τῆς ἐνοριακῆς εἰσφοράς οἱ ἀποδεδειγμένως ἄποροι. Ὡς ἄποροι δὲ λογίζονται πάντες οἱ κάτοχοι δελτίων τροφίμων ἀπορίας. Ἡ κάτοχὴ τοιούτου δελτίου τίθεται ὡς ἀπαραίτητος προϋπόθεσις διὰ τὴν ἐξαίρεσιν ἀπὸ τῆς ἐνοριακῆς εἰσφοράς. Οὐδεὶς μὴ κάτοχος δελτίου

ἀπορίας δύναται νὰ ἐξαίρεθῇ ταύτης.

Κατάταξις. 12.—Ἡ κατάταξις τῶν ὑποχρέων οἰκογενειῶν εἰς τὰς κλάσεις τὰς ὀριζόμενας ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 ἐνεργεῖται ὑπὸ τριμελῶν Ἐπιτροπῶν.

Ἡ συγκρότησις τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων δρίζεται ὡς ἑξῆς :

Α') Προκειμένου περὶ πόλεων, εἰς τὰς ὁποίας ἐδρεύουν Οἰκονομικὴ Ἐφορὰ καὶ Ταμεῖον, ἐκ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, τοῦ Ταμεῖου καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τῆς ἐνορίας, εἰς ἣν ὑπάγεται ὁ ὑπόχρεως πρὸς καταβολὴν τῆς εἰσφοράς.

Β') Προκειμένου περὶ πόλεων ἢ κωμοπόλεων ἢ χωρίων, εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἐδρεύουν Οἰκονομικὴ Ἐφορὰ καὶ Ταμεῖον ἐκ α') τοῦ Δημάρχου ἢ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος ἢ τοῦ ὑπὸ τούτων ὀριζόμενου Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, β') τοῦ δημοδιδασκάλου ἢ ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ἀξιωματικοῦ ἢ τοῦ ἀστυνομικοῦ σταθμάρχου καὶ γ') ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τῆς ἐνορίας.

Διὰ τῆς ἐν τέλει τῆς παρούσης κοινοποιουμένης ὑπ' ἀριθ. Π. 11639 τῆς 17 Σηβρίου 1945 ἀποφάσεως τοῦ Ἐπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, προκειμένου περὶ τῶν Ἀθηνῶν, τοῦ Πειραιῶς καὶ τῶν περιχώρων συνιστῶνται Ἐπιτροπὴν κατατάξεως παρ' ἐκάστη τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφορῶν Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ περιχώρων πλὴν τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφορῶν Ζ', Γ' καὶ ΙΑ' Ἀθηνῶν καὶ Δ' Πειραιῶς ὡς καὶ τῆς Κεντρικῆς Ἐφορίας Ἐλέγχου.

Ἐκάστη τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων καθίσταται ἀρμοδία διὰ τὴν κατάταξιν τῶν ὑποχρέων τῶν ἐνοριακῶν Ναῶν τῶν κειμένων εἰς τὴν περιφέρειαν ἐκάστης Οἰκονομικῆς Ἐφορίας.

13.—Διὰ τὴν κατάταξιν τῶν ὑποκειμένων εἰς τὴν ἐνοριακὴν εἰσφορὰν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις ἐκάστης ὑποχρέου οἰκογενείας.

14.—Ἐκαστον Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον ὑποχρεοῦται ν' ἀποστείλῃ τὸ ταχύτερον πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς κατατάξεως, εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς ὁποίας ὑπάγεται ἡ ἐνορία, πλήρη πῖνακα τῶν ἐν αὐτῇ ὑποχρέων εἰς τὴν καταβολὴν τῆς εἰσφοράς μετὰ πληροφοριῶν περὶ τῆς οἰκονομικῆς αὐτῶν καταστάσεως. Ὁ πῖναξ οὗτος συντάσσεται εἰς τετραπλοῦν καὶ κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν. Προκειμένου περὶ πόλεων, διὰ τὰς ὁποίας εἶναι σκοπιμώτερα ἢ τοποθεσίας, ὁ πῖναξ τῶν ἐνοριτῶν συντάσσεται κατὰ τὸν κρινόμενον προσφορώτερον τρόπον.

Ἡ Ἐπιτροπὴ συνερχομένη προβαίνει εἰς τὴν κατάταξιν τῶν ὑποχρέων, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰ ὑπὸ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου παρασχεθέντα στοιχεία, τὰς ἴδιαις αὐτῆς πληροφορίας περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῶν εἰς κατάταξιν ὑποκειμένων ὑποχρέων καὶ πᾶσαν ἑτέραν πληροφορίαν ἢ στοιχεῖον δυνάμενον νὰ ὀδηγήσῃ εἰς τὴν μὲν ὀρθῆς κρίσεως περὶ τῆς εἰς τὴν προσήκουσαν κλάσιν κατατάξεως αὐτῶν.

Εἰς τὸ ἔργον τῆς τούτου, χρήσιμον εἶναι ὅπως ἡ

Ἐπιτροπὴ ἔχει ὑπ' ὄψει τῆς καὶ τὰ φορολογικὰ στοιχεία ἐκάστου ὑποχρέου ἰδίως εἰς τὰς περιπτώσεις ἐφαρμογῆς τῆς παρ. 3 τοῦ ἀρθροῦ 4, καθ' ἣν προκειμένου περὶ ὁμολογουμένως πλουσίων, ἡ ἐνοριακὴ εἰσφορὰ δύναται νὰ καθορίζηται εἰς ποσὸν ἀπὸ 3.000 μέχρι 10.000 δραχμῶν.

Ἐνστάσεις. 15.—Ἀντίγραφον τῶν πινάκων τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτίθεται ἐπὶ δεκαπενθήμερον εἰς τὸ Δημοτικὸν ἢ Κοινοτικὸν Κατάστημα καὶ εἰς τὸν οἰκεῖον ἐνοριακὸν Ναόν, ὁπόθεν λαμβάνουσι γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι.

Ἐντὸς εἴκοσι ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκθέσεως τῶν πινάκων οἱ ὑπόχρεοι εἰς τὴν καταβολὴν τῆς ἐνοριακῆς εἰσφορᾶς δικαιούνται νὰ ἐπιδώσωσι ἢ νὰ ἐγχειρισωσι πρὸς τὸ οἰκεῖον Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον ἔνστασιν κατὰ τῆς κατατάξεώς των.

Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας δικαιούται εἰς ἔνστασιν καὶ πᾶς τρίτος, ἀλλὰ μόνον διὰ κατάταξιν εἰς ἀνωτέραν κλάσιν.

Ἡ ἔνστασις, ἀναστέλλουσα τὴν ἐκτέλεσιν, ἐκδικάζεται ὑπὸ τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὰς ἐξέως.

Πρὸς τοῦτο τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια, ἅμα τῇ λήξει τῆς προθεσμίας πρὸς ἀσκησὶν ἔνστασεως, ὑποχρεοῦνται νὰ ἀποστείλωσι τὰς συγκεντρωθείσας ἔνστασεις εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς.

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐκδιδομένων ἐπὶ ἔνστασεων οὐδὲν περαιτέρω τακτικὸν ἢ ἔκτακτον ἔνδικον μέσον ἐπιτρέπεται.

Ἐπὶ τῇ δάσει τῶν ἀποφάσεων ἐπὶ τῶν ἔνστασεων ἡ Ἐπιτροπὴ καταρτίζει τοὺς ὀριστικούς πίνακας τῶν ὑποχρέων εἰς καταβολὴν ἐνοριακῆς εἰσφορᾶς τῆς περιφέρειας τῆς.

Βεβαίωσις τοῦ ἐσόδου. 16.—Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς κατατάξεως, ἐφόσον τοιοῦτος δὲν τυγχάνει ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορος, ἀποστέλλει πρὸς τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐφορον τοὺς καταστάνας ὀριστικούς πίνακας τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τῇ δάσει τῶν ὁποίων οὗτος προκαλεῖ τὴν βεβαίωσιν τοῦ ἐσόδου ἀποστέλλων ἕνα ἐκ τῶν πινάκων τούτων πρὸς τὸ ἀρμόδιον Ταμεῖον καὶ συντάσων, ὡς εἰκόσ, τὰς οἰκείας περιληπτικὰς καταστάσεις βεβαίωσης.

Ἡ βεβαίωσις ἐνεργεῖται ἐπὶ ἰδίῳ χρηματιστικοῦ λογαριασμοῦ ληψοδοσίας τοῦ Δημοσίου Ταμεῖου ὑπὸ τὸν τίτλον «Κεφάλαιον πρὸς πληρωμὴν μισθοῦ Ἐφημερικῶν Κλήρου».

Διάρκεια ἰσχύος πινάκων.—Τροποποιήσεις αὐτῶν. 17.—Οἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω καταρτιζόμενοι ὀριστικοὶ πίνακες ἐνοριακῆς εἰσφορᾶς εἶναι διαρκεῖς, ἰσχύοντες μέχρι οὗ διὰ Β. Διατάγματος διαταχθῇ ἢ ἀνασύνταξις αὐτῶν.

18.—Τροποποιήσεις τῶν πινάκων τούτων συγχωρεῖται μόνον ἐπὶ μετοικεσίας τῶν ὑποχρέων προσώπων εἰς ἑτέραν πόλιν ἢ κωμόπολιν ἢ χωρίον. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ἡ διαγραφὴ ζητεῖται δι' αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀποφαίνεται ἡ ἀρμοδιὰ Ἐπιτροπῆς κατατάξεως. Ἐφόσον ἡ αἴτησις κριθῇ δάσιμος, ἐνεργεῖται ἡ διαγραφὴ ἀπὸ

τοῦ ἐπομένου οἰκονομικοῦ ἔτους καὶ εἰδοποιεῖται τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τῆς νέας κατοικίας τοῦ διαγραφέντος πρὸς ἐγγραφὴν αὐτοῦ εἰς τὸν κατάλογον τῆς ἐνορίας του μετὰ τὸ αὐτὸ ποσὸν εἰσφορᾶς.

Καταβολὴ εἰσφορᾶς. 19.—Ἡ ἐνοριακὴ εἰσφορὰ καταβάλλεται ὑπὸ μὲν τῶν ὑποχρέων κατοίκων Δήμων ἐντὸς τοῦ πρώτου τριμήνου ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους, ὑπὸ δὲ τῶν κατοίκων Κοινοτήτων ἐντὸς τριμήνου προθεσμίας ἀπὸ τὴν πρώτην Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους.

Διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1945—46 ὀφείλεται τὸ ἥμισυ τοῦ ποσοῦ τῆς προβλεπομένης ἐτησίως εἰσφορᾶς. Ἡ καταβολὴ τούτου δέον νὰ γίνῃ ἐντὸς τῶν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς βεβαίωσης εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον.

20.—Ὡς θὰ παρετηρήσατε, ἡ ὅλη διαδικασία τοῦ καθορισμοῦ τῆς ἐνοριακῆς εἰσφορᾶς καὶ τῆς βεβαίωσης αὐτῆς τυγχάνει ἀπλή. Τὸ μόνον σημεῖον εἰς τὸ ὅποσον δέον νὰ δοθῇ ἡ δέουσα προσοχὴ εἶναι ὅπως ἡ ὅλη ἐργασία συντελεσθῇ μετὰ τὸν ταχύτερον δυνατὸν ρυθμὸν, ἵνα ἐπιτευχθῇ ἐγκαίρως ἡ εἰσπραξις τοῦ ἐσόδου διὰ τὸ τρέχον οἰκονομικὸν ἔτος.

Πρὸς τοῦτο δέον ἅμα τῇ λήψει τῆς παρουσίας τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια νὰ ἐπιληφθοῦν τῆς συντάξεως τῶν πινάκων τῶν ὑποχρέων διὰ τὴν καταβολὴν τῆς ἐνοριακῆς εἰσφορᾶς καὶ ἀνευ χρονοτριβῆς νὰ διαβιβάσωσι τούτους πρὸς τὰς Ἐπιτροπὰς κατατάξεως διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐπίσης αἱ Ἐπιτροπαί, μόλις ἀποσταλοῦν εἰς αὐτὰς παρὰ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων οἱ ἀνωτέρω πίνακες τῶν ὑποχρέων εἰς εἰσφορὰν, δέον νὰ μὴ βραδύνουν εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς κατατάξεως αὐτῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ τῆς συζητήσεως τῶν ἀσκηθησομένων ἔνστασεων. Τελικῶς δὲ νὰ καταρτισθοῦν οἱ ὀριστικοὶ πίνακες κατατάξεως εἰς τετραπλοῦν, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ εἰς δέον νὰ σταλῇ ἀμελετητῇ αἰ τὸ ἀρμόδιον Ταμεῖον πρὸς βεβαίωσιν τοῦ ἐσόδου.

Εἰς τὰς Οἰκονομικὰς Ἐφορίας ἀποστέλλεται ἕνα ἀριθμὸς ἐκτυπωθέντων ἐντύπων (δηλώσεις Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων περὶ τῶν πραγματοποιηθεισῶν εἰσπράξεων, πίνακες κατατάξεως ὑποχρέων εἰς ἐνοριακὴν εἰσφορὰν, πρακτικὰ Ἐπιτροπῶν κατατάξεως). Τὰ ἐντυπα ταῦτα προερίζονται διὰ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια καὶ Ἐπιτροπὰς κατατάξεως, τὰ ὁποῖα παρακαλοῦνται ὅπως μεριμνήσωσι ἐγκαίρως καὶ ἐφοδιασθοῦν μετὰ αὐτά.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Σεπτεμβρίου 1945.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΣ

Γ'. ΕΓΓΡΑΦΟΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

(Γεν. Δίσις Δημ. Λογιστικῶν)

Ἀριθ. Πρωτ. 250977

Ἀριθ. Ἐγκυκλίου ΠΟΝΕΟ 322

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25|10|1945

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας
Δίσις Θεσηκευμάτων

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι κατὰ

τὴν ἀληθῆ ἐννοίαν τῆς ὑπ' ἀριθ. 79676 τῆς 27 Ἀπριλίου 1945 (ἀριθ. ἐγκ. ΠΟΝΕΟ 125)45) ἀποφάσεως ἡμῶν, δυνάμει τῆς ὁποίας ἐξηρέθησαν τῶν περιοριστικῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 1 καὶ 3 τῆς ὑπ' ἀριθ. 44607 ἐ. ἔ. δημοσίας ἡμῶν οἱ ἱεροψάλται καὶ ἱεροκήρυκες οἱ κατέχοντες ἔμμισθον δημοσίαν θέσιν ἢ τριμύτην, παρὰ Ν.Π.Δ.Δ. ἢ Ν. Π. ἰδιωτικοῦ Δικαίου ἐκ τῶν μνημονευομένων εἰς τὴν ρηθεισάν ἀπόφασιν ὡς καὶ οἱ λαμβάνοντες σύνταξιν λόγῳ σωματικῆς ἢ πνευματικῆς ἀνικανότητος, εἰς τὰς ἐξαιρέσεις ταύτας ὑπάγονται καὶ οἱ ἱερεῖς.

Λαμβανομένου ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ μισθοδοσία τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου δυνάμει τοῦ Νόμου 536]1945 καταβάλλεται μὲν διὰ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἐπὶ ἀπολήψει ὅμως τῆς δαπάνης ἐκ τῶν ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ ἀναφερομένων ἐιδικῶν πόρων, γνωρίζομεν ὅτι, διὰ τοὺς ἐκ τῶν Ἐφημερίων κατέχοντας δύο δημοσίας θέσεις, ἢ συνταξιοδοτούμενους ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ Λογιστικοῦ νόμου καὶ τοῦ ἀρθροῦ 21 τοῦ Ν. 1640]1944 αἱ ἀπαγορεύουσαι τὴν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου σύγχρονον ἀπόληψιν δύο μισθῶν ἢ μισθοῦ καὶ συντάξεως. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι αἱ ἐιδικαὶ διατάξεις τοῦ Α. Ν. 536]1945, αἱ ἀφορῶσαι τοὺς ἐφημερίους τοὺς ὑπηρετούντας εἰς τὴν Δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν, δὲν θίγονται διὰ τοῦ παρόντος.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω τροποποιούμεν ὡς πρὸς τὰ σημεῖα ταῦτα τὴν ὑπ' ἀριθ. 22 ἐγκύκλιον ὁμῶν.

Ὁ Ὑπουργὸς
Γ. ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΣ

Δ'. ΓΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΤΑΜΙΑΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 270525

ΠΟΝΕΟ 362

Ἐν Ἀθήναις τῆ 26 Νοβρίου 1945

(Ἐκοινοποιήθη διὰ τοῦ Ὑπ. Παιδείας
πρὸς τοὺς Σεβ. Μητροπολίτας)

Καταβληθεισῶν ἀποδοχῶν ἐκτάκτων δεκαπενθημέρων Νοεμβρίου δικαιούνται ἐφημέριοι καὶ ἐκτακτοὶ ὑπάλληλοι, ὧν ἀποδοχαὶ ὀρίσθησαν διὰ νόμου μεταγενεστέρου Νόμου 19]1944.

Ὁ Ὑπουργὸς
Α. ΜΥΛΩΝΑΣ

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 625

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Ταμείων Ἀσφαλίσεως Ὁρθοδόξου Ἐφημεριακοῦ Κλήρου Ἑλλάδος (ΤΑΚΕ) διατάξεων.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 19]20 Νοεμβρίου 1945 Ἀναγκ. Νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς: Σκοπὸς τοῦ ΤΑΚΕ εἶναι:

1. Ἡ ἀπονομὴ συντάξεως λόγῳ γήρατος, θανάτου, ἀναπηρίας καὶ πολυετοῦς ὑπηρεσίας εἰς τοὺς παρ' αὐτῷ ἠσφαλισμένους.

2. Ἡ χορήγησις ἐφ' ἀπαξ ἀρωγῆς, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Β.Δ. ὀρισθησόμενα:

Ἄρθρον 2.

1. Τὰ δικαιούμενα ἐφ' ἀπαξ ἀρωγῆς, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος πρόσωπα, τὸ ποσὸν ταύτης δι' ἕκαστον δικαιούχον, ὁ χρόνος ἐνάρξεως τῆς καταβολῆς, τὸ κατὰ τὴν ἐτησίαν κατανομήν τῶν καθαρῶν ἐσόδων ἐκ τῶν πόρων τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως διατιθέμενον ποσὸν πρὸς σχηματισμὸν ἐιδικοῦ κεφαλαίου ἀποκαλουμένου «Ἀρωγῆς» καὶ πάσα ἄλλη συναφῆς λεπτομέρεια διὰ τὴν ὄργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ κλάδου ἀρωγῆς καθορισθήσεται διὰ Β. Δ. ἐφ' ἀπαξ ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ἐρασκουμάτων Ὑπουργοῦ μετὰ συμφωνον γνώμην τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΤΑΚΕ στηριζομένην ἀπαραίτητως ἐπὶ ἀναλογιστικῆς μελέτης ἐιδικοῦ περὶ τὰ ἀσφαλιστικά.

Ἄρθρον 3.

1. Πόροι τοῦ Ταμείου, ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων προβλεπομένων τοιούτων, δρίζονται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 536]45 τῆς 5 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. Ἀν. Νόμου καὶ οἱ κάτωθι:

α) Εἰσφορὰ ἐκ δραχ. 27 κατὰ χιλιόγραμμα ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων κηρωδῶν ὑλῶν (Ἀν. Νόμος 816)37)

β) Εἰσφορὰ ἐκ δραχ. 135 κατὰ χιλιόγραμμα παραγομένης ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ Στεατίνης τοῦ Ἐμπορίου, Στεατικοῦ ὀξέως καὶ ὑδρογονωμένων λιπαρῶν ὀξέων (Ἀν. Νόμος 2293)40).

καὶ γ) Ἐπιχορήγησις τοῦ Κράτους ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1946 ἐκ δραχμῶν 15 ἑκατομμυρίων ἐτησίως, τῆς σχετικῆς πιστώσεως ἐγγεγραμμένης εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἐσόδων τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ ΤΑΚΕ, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐρασκουμάτων καὶ Παιδείας, δύνανται οἱ ἀνωτέρω πόροι νὰ διατεθῶσιν ὑπὲρ τοῦ κλάδου ἀρωγῆς.

Ἄρθρον 4.

1. Διὰ γραφικὰ ἔξοδα καὶ συντήρησιν τῶν Τοπικῶν ΤΑΚΕ τῶν Ἰ. Μητροπόλεων παρέχεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ ΤΑΚΕ ἀποζημίωσις εἰς ἕκαστον Τοπικὸν ΤΑΚΕ ἀπὸ 18 μέχρι 24 χιλιάδων δραχμῶν ἐτησίως. Δύνανται ὅμως τὸ Δ. Συμβούλιον μετ' ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐρασκουμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας νὰ προβαίη εἰς ἀξιομείωσιν τοῦ ποσοῦ τούτου βάσει τῆς ἐκάστοτε οἰκονομικῆς καταστάσεως.

2. Δι' ἀποζημίωσιν τοῦ χρέη λογιστοῦ τοῦ ΤΑΚΕ ἐκτελοῦντος ὑπαλλήλου τῆς Μητροπόλεως κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 2 ἑδαφ. δ' τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1719)44 Νόμου ὀριζόμενα, διατίθεται ποσοστὸν 30) ἐπὶ τῶν πραγματοποιηθέντων εἰσπράξεων ἐκ τοῦ πόρου 60) τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ τῶν διατιθεμένων κληρικοσήμεων.

Ἄρθρον 5.

1. Τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ ΤΑΚΕ δύνανται κατ' ἐξαιρέσιν τῶν περὶ συνταξιοδοτήσεως τῶν παρ' αὐτῷ ἠσφαλισμένων ἱερέων ἰσχυουσῶν διατάξεων νὰ χορηγήσιν σύνταξιν

α) Εἰς ἱερεῖς μετόχους καταστάντας σωματικῶς ἢ πνευματικῶς ἀνικάνους πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐφημερι-
ακῶν τῶν καθηκόντων συνεπεία γεγονότων, λαβόντων
χώραν κατὰ τὴν πολεμικὴν περιόδον καὶ μέχρι τοῦ
τέρατος τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως καὶ ὀφειλομέ-
νων εἰς δράσιν τῶν Στρατευμάτων κατοχῆς ἢ ἐνόπλων
ὀργανώσεων ἢ ἀνατρεπτικῶν τῆς καθεστηκυίας τάξε-
ων στοιχείων καὶ

β) εἰς ὄρφανικάς οἰκογενεῖας ἀποβιωσάντων ἱερέων
μετόχων συνεπεία τῶν ἀνωτέρω γεγονότων καὶ εἰς ἣν
ἔτι περιπτώσιν δὲν εἶχον συμπληρώσει τὰς νομίμους
καταβολὰς τῶν εἰς τὸ Ταμεῖον.

Ἡ σύνταξις αὕτη, ἐφόσον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δ.
Συμβουλίου ἐπιτρέπεται ἢ οικονομικὴ κατάστασις τοῦ
Ταμείου, δύναται δι' ἐκάστην περίπτωσιν νὰ εἶναι
διπλασία τῆς βάσει τῶν κειμένων διατάξεων κανονι-
κῆς τοιαύτης.

* Ἄρθρον 6.

1. Διὰ Β.Δ. προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς
Παιδείας καὶ Οἰκονομικῶν μετὰ σύμφωνον γνώμην
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ ΤΑ-
ΚΕ ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένου καθορισθῆσονται αἱ ὄργα-
νικαὶ θέσεις τοῦ προσωπικοῦ, ἢ βαθμολογικὴ ἀντι-
στοιχία πρὸς τὴν Δημοσιουπαλληλικὴν Ἱεραρχίαν, ἢ
σύνθεσις τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ΤΑΚΕ, τὰ προσόντα
τῶν ὑπαλλήλων, ὁ τρόπος τοῦ διορισμοῦ καὶ ἀπολύ-
σεως, τὰ τῶν προαγωγῶν, ἀδειῶν, πειθαρχικῆς δικαιο-
δοσίας, συνταξιοδοτήσεως αὐτῶν, ἐθελουσίας ἐξόδου,
τῆς διαρκείας καὶ λοιπῶν συναφῶν προϋποθέσεων
αὐτῆς καὶ γενικῶς πάντα τὰ ἀφορῶντα τὴν ὑπηρεσι-
ακὴν κατάστασιν τῶν ὑπαλλήλων ζητήματα.

2. Εἰ τὴν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 358)1941 Ν.Δ. ὡς
τοῦτο αὐθεντικῶς ἠρμηνεύθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ.
1954)44 Νόμου διατηρηθεῖσαν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ.
355)45 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέσιν
Διευθυντοῦ α' τάξεως τοῦ ΤΑΚΕ προάγεται ὑπάλλη-
λος αὐτοῦ πτυχιούχος τῆς Θεολογικῆς ἢ τῆς Νομικῆς
Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου ἢ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς
Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν ἔχων βαθμὸν
μημηατάχου α' καὶ ὑπερδεκαπενταετῆ ὑπηρεσίαν παρὰ
τῷ ΤΑΚΕ μετὰ πρότασιν τοῦ Δ. Συμβουλίου αὐτοῦ,
ἢ διορίζεται κληρικὸς ἢ λαϊκὸς θεολόγος ἔχων καὶ διε-
τεῖς τοῦλάχιστον εὐρυτέρας σπουδᾶς ἐν Ἑσπερίᾳ.

* Ἄρθρον 7.

Ἐπιτρέπεται ἢ κωδικοποιήσις εἰς ἐνιαῖον κείμενον
τῶν περὶ Τ.Α.Κ.Ε. ἰσχυουσῶν διατάξεων τῶν νόμων
καὶ τῶν κατ' ἐξουσιοδότησιν ἐκδοθέντων μέχρι τῆς
δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Καταστατικῶν.

* Ἄρθρον 8.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ
ΤΑΚΕ μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Ἱ. Συνόδου ἐγ-
κρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Θρησκευμάτων καὶ
Ἐθνικῆς Παιδείας δύναται νὰ ἀπονεμηθῆ κατ' ἐξ-
αίρεσιν σύνταξις καὶ εἰς ἄλλοθενεῖς Ὀρθοδόξους ἐ-
φημερίους μὴ μετόχους τοῦ Ταμείου ἀποδεδειγμένως
προσενγκόντας Ἐθνικὰς ὑπηρεσίας, ἐπὶ καταβολῇ
τῶν νομίμων ἀσφαλίσεων.

Τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω καθοριζόμενον ὑπὸ τοῦ Δι-

Η ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΗ ΗΘΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ ΚΑΙ Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΙΣ ΑΥΤΗΣ

Γενικὴ εἶναι ἡ διαπίστωσις, ὅτι ὁ δεύτερος παγκό-
σμιος πόλεμος, καταστρεπτικώτερος καὶ ὀλεθριώτερος
παντὸς προηγουμένου, ἐπεσώρευσε πανταχοῦ πλῆθος
ἔρειπῶν. Αἱ δυνάμεις τοῦ σκότους συνώμοσαν καὶ συ-
νεργάσθησαν εἰς τὴν κατακρήμνισιν καὶ καταστροφὴν
τοῦ μεγαλοπρεποῦς οἰκοδομήματος τοῦ πολιτισμοῦ τῆς
ἀνθρωπότητος, εἰς τὸν ἀφανισμόν τῶν ἀγαθῶν πολι-
τισμοῦ πολλῶν χιλιετηρίδων καὶ εἰς τὴν κατάρριψιν
τῶν αἰωνοβίων ἠθικῶν ἀξιών. Βεβαίως εἰς τὴν ἀντί-
ληψιν τῶν πολλῶν ὑποπίπτουσι περισσότερον τὰ πε-
ριεξ αὐτῶν ὑλικά ἐρείπια. Δὲν δύναται ὅμως νὰ ὑπ-
άρχη ἀμφιβολία, ὅτι φοβερώτερα εἶναι τὰ ἠθικά ἐ-
ρείπια, τὰ ὅποια ἐκληροδότησεν ὁ πόλεμος οὗτος
πανταχοῦ τοῦ κόσμου καὶ ἰδίως ἐν Ἑλλάδι. Ἐν
παντὸς πολέμου ἀπότοκος εἶναι ἡ ἠθικὴ κρίσις τῶν
ἀνθρώπων καὶ τῶν κοινωνιῶν αὐτῶν, ἀνάλογος τῆς
ἐκτάσεως καὶ ἐντάσεως τοῦ γενεσιουργοῦ αὐτῆς πο-
λέμου, εἶναι αὐτονόητον, ὅτι καὶ ἡ ἐνεστῶσα ἠθικὴ
κρίσις τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας εἶναι ἀνάλογος τοῦ
προκαλέσαντος αὐτὴν πολυετοῦς ὑλικοῦ καὶ ἰδεολογι-
κοῦ πολέμου. Εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑπογραμμισθῆ καὶ
κατανοηθῆ ὁ διπλοῦς χαρακτὴρ τοῦ παρόντος πολέμου,
δηλ. ὁ ὑλικὸς ἄμα καὶ ἰδεολογικός, ἰδίως ἐν Ἑλλάδι.
Διότι εἰς αὐτὸν ὀφείλονται τὰ φοβερὰ τῆς ἠθικῆς
κρίσεως συμπτώματα, ὧν παρέστημεν μάρτυρες, καὶ
τὰ ὅποια δυστυχῶς θέλουσι συνεχισθῆ. Θεωροῦμεν
περιττὸν νὰ ἐνδιατριψώμεν περὶ αὐτά, διότι οἱ Ἕλ-
ληνες τὰ ἔχομεν ἀτυχῶς ζῆσει καὶ ἐξακολουθοῦμεν νὰ
ζῶμεν τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν. Εἶναι αἱ γνωσταὶ
φρικαλεότητες καὶ βαρβαρότητες τοῦ πολέμου, τῆς
ἐχθρικῆς κατοχῆς καὶ τῆς ἐμφυλίου συρράξεως, ἢ
παραβίασις τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς, τῆς περιουσίας, τῆς
ἐλευθερίας καὶ πάντων ἐν γένει τῶν δικαιωμάτων

οικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΤΑΚΕ ποσὸν τῆς συντά-
ξεως ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Θρησκευμάτων
καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας.

* Ἄρθρον 9.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα Νόμον
καταργεῖται.

* Ἄρθρον 10.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσι-
εύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως

Ἐν Ἀθήναις 22 Ὀκτωβρίου 1945.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ο ΑΘΗΝΩΝ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

τῶν ἀτόμων καὶ τῶν λαῶν, ἢ ἀθέτησις ὑφ' ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων πασῶν συλλήβδην τῶν διατάξεων τοῦ ἠθικοῦ νόμου, καὶ μάλιστα τῆς μεγάλης χριστιανικῆς ἐντολῆς τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης, ἣν ἀντικατεστήσαμεν διὰ τοῦ μίσους, τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ καταδίκης εἰς τὸν ἐκ πείνης θάνατον ἢ τὸν ὑποσιτισμὸν καὶ τὰς ἐξ αὐτοῦ ποικίλας θανατηφόρους ἀσθενείας ἰδίως τῆς νέας γενεᾶς διὰ τοῦ μαυραγοριτισμοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἀπανθρώπων μέσων καὶ μεθόδων. Καὶ τὸ καταπληκτικὸν εἶναι, ὅτι πάντα ταῦτα ἐστρέφοντο ἐναντίον τῶν ὁμοφύλων, ὁμαιμόνων καὶ ὁμοθρήσκων ἀδελφῶν μας, ἢ τί λέγω, ἐναντίον καὶ σφόδρα ἡγαπημένων προσώπων, τῶν φίλων καὶ συγγενῶν μας, τῶν μελῶν ἀκόμη τῆς αὐτῆς οἰκογενείας, ἀδελφῶν κατ' ἀδελφῶν καὶ τέκνων κατὰ γονέων. Εἶναι ἀπίστευτον, καὶ ὅμως ἀληθές, ὅτι Ἑλληνες ἐξαπέστειλαν εἰς τὸν ἄδην κατὰ τρόπον φρικιαστικὸν χιλιάδας ἀθῶν Ἑλλήνων, ὅτι ὑπέβαλον εἰς ἀφορήτους καταπίσεις καὶ τλαιπωρίας μυριάδας ἐξ αὐτῶν, ὅτι χάριν ἀποθησαυρισμοῦ ἐπενόησαν τὴν λεγομένην «μαύρην ἀγορὰν» ὑπὸ τὰς ποικίλας μορφὰς καὶ ἐκδηλώσεις της, δι' ἧς κατεδίκασαν εἰς τὸν ὑποσιτισμὸν, τὴν ἀσθένειαν καὶ τὸν ἐξ αἰτίας θάνατον ὀλόκληρον λαόν· καὶ τὸ πλεόν ἀπίστευτον εἶναι, ὡς εἶπομέν, ὅτι τὰ ἀνωτέρω ἐφήρμοσαν καὶ κατὰ συγγενῶν, εὐεργετῶν, οἰκείων, ἀδελφῶν καὶ γονέων ἀκόμη.

Πάντα ταῦτα καὶ πολλὰ ἄλλα ὅμοια, γνωστὰ τοῖς παροικοῦσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ, διαπραχθέντα ὑπὸ Ἑλλήνων ὀρθοδόξων χριστιανῶν, μελῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ἡμῶν, καὶ μάλιστα καὶ ἐκ τῶν θεωρουμένων ὡς ἀγνωτέρων ἐκ τῆς ὑπαίθρου, μαρτυροῦσι καὶ πιστοποιοῦσι βαρεῖαν ἠθικὴν πτώσιν αὐτῶν. Οἱ τοιαύτας θανασίμους ἀμαρτίας διαπράξαντες πρέπει νὰ χαρακτηρισθῶσι καὶ νὰ θεωρῶνται ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ὡς ἠθικῶς πεπτωκότες, ὡς «lapsi». Διότι διέπραξαν θανάσιμα ἀμαρτήματα, τινὲς δ' ἐξ αὐτῶν καὶ κομῶντα καὶ ἀπέραντα ἀμαρτήματα, κρίζοντα καὶ βοῶντα πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ ἀπαιτοῦντα δικαίαν ἀνταπόδοσιν, οἷα περίπου διέπραξαν οἱ ἄλλοθενεῖς μεγάλοι ἐγκληματῆται τοῦ παρόντος πολέμου, οὓς ἐν πολλοῖς προσεπάθησαν νὰ μιμηθῶσιν. Ἄλλοτε, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν διωγμῶν τῶν χριστιανῶν, καὶ μάλιστα τοῦ φοβεροῦ ἐπὶ Δεκίου, παρουσιάσθη τὸ φαινόμενον τῶν πεπτωκῶτων ἐκ τῆς χριστιανικῆς πίστεως, οἱ ὅποιοι, ὡς πληροφορεῖ ἡμᾶς ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία, «θεωροῦμενοι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὡς «lapsi» ἤγειρον καθ' ἑαυτῶν τὴν ἀποστροφὴν τῶν χριστιανῶν, καὶ μετανοοῦντες δὲ ἔπειτα δυσκόλως καὶ μετὰ

μακρὰν δοκιμασίαν ἐγένοντο δεκτοὶ εἰς ἐκκλησιαστικὴν κοινωνίαν». Σήμερον παρουσιάζεται παρόμοιον φαινόμενον, τῶν πεπτωκῶτων ἐκ τῆς χριστιανικῆς ἠθικῆς, τὸ ὅποιον πρέπει ἀναλόγως ν' ἀντιμετωπίσῃ ἡ Ἐκκλησία. Ὅπως οἱ «lapsi» ἐκεῖνοι, τοιοῦτοτρόπως καὶ οὔτοι δέον νὰ ὑποβληθῶσιν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας εἰς μετάνοιαν καὶ ἠθικὴν ἀνάπλασιν. Διότι πολλοὶ ἐκ τούτων, ἐν καταστάσει πωρώσεως καὶ σκληρύνσεως διατελοῦντες, ἀσφαλῶς δὲν ἔχουσιν ἐπίγνωσιν τῶν ὑπ' αὐτῶν τερατουργηθέντων, δὲν ἔχουσι συνείδησιν τῆς ἰδίας ἀμαρτωλότητος, καὶ ἐπομένως, θεωροῦντες ἑαυτοὺς μέλη τῆς Ἐκκλησίας ὡς πρότερον, προσέρχονται εἰς τοὺς ναοὺς ἄνευ μετανοίας, μετέχουσι τῶν ἁγιασμάτων τῆς Ἐκκλησίας, προσερχόμενοι εἰς τὴν μετάληψιν καὶ αὐτῶν τῶν ἀχράντων μυστηρίων. Ἀναμφιβόλως δὲ οὔτοι θὰ εἶναι ἔτοιμοι πρὸς νέαν ἐξόρμησιν εἰς πρώτην δοθησομένην εὐκαιρίαν διὰ τὴν γνώριμον αὐτοῖς «δραῖσιν». Προσθετόν δὲ ὅτι δὲν πρόκειται μόνον περὶ ὀλίγων «ζιζανίων ἀνά μέσον τοῦ σίτου», ἀλλὰ περὶ πολλῶν χιλιάδων φαινομενικῶς μελῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἄρα περὶ ἠθικῆς καταπτώσεως μεγάλης ἐκτάσεως.

Ἐκ τῶν εἰρημένων συνάγεται, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ παρονυχίδος, ἀλλὰ περὶ σοβαρωτάτου προβλήματος, τὸ ὅποιον ὀφείλουσι μετ' ἀναλόγου σοβαρότητος ν' ἀντιμετωπίσωσιν ἡ Ἐκκλησία, ἡ Πολιτεία, τὸ Σχολεῖον, ὁ Τύπος, ἡ Κοινωνία καὶ πάντες ἐν γένει οἱ φύσει καὶ θέσει ἀρμόδιοι. Οἱ πάντες ὀφείλουσι νὰ συνεργασθῶσι διὰ τὴν ταχύτεραν καὶ ριζικωτέραν ὑπερνίκησιν καὶ θεραπείαν τῆς σοβούσης καὶ λυμαινομένης τὸν Ἑλληνισμὸν ἠθικῆς κρίσεως, πρὶν αὕτη παρουσιάσῃ νέας ἐκδηλώσεις, ὡς καὶ διὰ τὴν χριστιανικὴν μόρφωσιν τῆς εὐπαθοῦς καὶ κινδυνευούσης ἑλληνικῆς νεολαίας. Τὸ μεγαλύτερον δ' ὅμως βάρος τοῦ ἔργου τούτου πίπτει εὐλόγως ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας. Διότι αὕτη μόνη εἶναι ἀρμόδια νὰ λαλήσῃ μητρικῶς εἰς τὰς καρδίας τῶν τέκνων της καὶ νὰ καλέσῃ αὐτὰ εἰς συντριβὴν καὶ μετάνοιαν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις, νὰ ἐργασθῇ διὰ τῶν εἰς τὴν διάθεσιν της πνευματικῶν μέσων διὰ τὴν ψυχικὴν ἀνάηψιν καὶ ἀνάπλασιν καὶ τὴν ἠθικὴν διαπαιδαγώγησιν αὐτῶν, καὶ νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἠθικὴν κάθαρσιν καὶ ἀνασύνταξιν καὶ ἀναμόρφωσιν τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας. Αὕτη μόνη δύναται διὰ τῆς θρησκευτικῆς καὶ ἠθικῆς διδασκαλίας καὶ τῶν ἁγιαστικῶν μέσων τῆς χάριτος νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐπιστροφὴν καὶ τὸν ἐξαγιασμὸν τῶν πεπτωκῶτων μελῶν της, τὴν πνευματικὴν ἀνάτασιν τῶν λοιπῶν καὶ τὴν ἠθικὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν νέων πρὸς πρόληψιν

νέας ἠθικῆς πτώσεως. Τοῦτο, πρὸς τοῖς ἄλλοις, θὰ ἐπιτύχη ἡ Ἐκκλησία κυρίως διὰ τοῦ θεοῦ κηρύγματος, τῆς ἱερᾶς ἔξομολογήσεως καὶ τοῦ κατηχητικοῦ σχολείου, διακονιῶν αἱ ὁποῖαι τελοῦνται σήμερον ἢ ἔλλιπέστατα, ὡς ἡ ἔξομολογήσις, ἢ ἐλαττωματικῶς καὶ ἔλλιπῶς, ὡς τὸ κήρυγμα, ἢ ἄνευ τῆς ἐπιβαλλομένης ἐνιαίας ὁργανώσεως καὶ καθολικῆς ἔξαπλώσεως, ὡς τὰ κατηχητικὰ σχολεῖα. Διὰ τῶν τριῶν τούτων διακονιῶν καὶ δραστηριοτήτων μέσων δύναται ἡ Ἐκκλησία νὰ εἰσχωρήσῃ μέχρι τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματος, ἁρμών τε καὶ μυελῶν, καὶ τῶν ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν τῆς καρδίας τῶν ἀπ' αὐτῆς πεπτωκότων ἠθικῶς, ὡς καὶ πάντων τῶν ἄλλων χριστιανῶν, καὶ ἰδιαίτατα τῶν εὐπλάστων παιδῶν, ἐν γένει δὲ νὰ ἐπιτύχη τὴν ἠθικὴν ἀνασύνταξιν καὶ ἀνύψωσιν τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας ἐκ τῆς μεταπολεμικῆς ἠθικῆς καταπτώσεως αὐτῆς. Ἀλλὰ πάντα ταῦτα μόνον δι' ἐπιστημονικῶς μεμορφωμένου καὶ εἰς τὸ ὕψος τῆς ἱερᾶς ἀποστολῆς του Ἰσαμένου Ἐφημεριακοῦ Κλήρου θὰ ἡδύνατο νὰ ἐπιτύχη ἡ Ἐκκλησία. Εἰς τοῦτο θὰ συμβάλωσι μέγалиος οἱ ἀρτι δημοσιευθέντες νέοι ἐκκλησιαστικοὶ νόμοι ὑπ' ἀριθ. 536 «Περὶ ρυθμίσεως τῶν ἀποδοχῶν τοῦ ὀρθοδόξου Ἐφημεριακοῦ Κλήρου τῆς Ἑλλάδος κ. λ.» καὶ 540 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως», οἵτινες, πιστῶς ἐφαρμοζόμενοι, θ' ἀποτελέσωσιν ἀναμφιβόλως, μετὰ τοῦ καταρτισθέντος καὶ ὑποβληθέντος πρὸς ψήφισιν ὁμοίου νόμου «Περὶ Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», σταθμὸν ἐν τῇ ἱστορικῇ ἀναπτύξει τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας.¹

¹ Ἀλλὰ μέχρι τῆς ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω νόμων ἀπο-

1. Εἰς δηλώσεις του πρὸς τὸν τύπον τῆς 6ης Σεπτεμβρίου ε. ε. ὁ Ὑπουργὸς τῶν Θερησκευμάτων καὶ τῆς Παιδείας Καθηγητῆς κ. Γ. Οἰκονόμος εἶπεν ὅτι «ὁ νόμος περὶ μισθοδοσίας τοῦ Κλήρου ἀποτελεῖ πλήρωσιν πόθου μιᾶς ἑκατονταετίας καὶ πλέον, ἐγκαινίζει δὲ νέαν περίοδον, διότι θέτει τέρμα εἰς μίαν ἀνισότητα καὶ ἀνεπάρκειαν ἀμοιβῶν καὶ εἰς τὴν ἐξ ἀνάγκης οὐχὶ ἄψογον ἐμφάνισιν καὶ παρᾶστασιν τῶν λειτουργῶν τῆς Ἐκκλησίας». Ἀναμφιβόλως ὁ νόμος οὗτος, παρ' ὅλας, τὰς ἄλλως ἀναποφεύκτους, ἐλλείψεις καὶ ἀτελείας του, δέον νὰ χαιρετισθῇ ὡς τις εὐόωνος ἀπαρχῆ καὶ σταθερὰ βᾶσις ὀριστικῆς ἐπιλύσεως τοῦ ἀπ' αἰῶνος ἐκκρεμοῦντος ἐφημεριακοῦ μας ζητήματος, τῇ Ἐκκλησίᾳ δ' ἐναπόκειται νὰ συμπληρώσῃ καὶ ὀλοκληρώσῃ αὐτὸν καὶ καταστήσῃ ἀποτελεσματικὸν μέσον ἐξυψώσεως τοῦ ἱεροῦ Κλήρου, τοῖς δ' ἐξ αὐτοῦ θιγόμενοις εὐαριθμοτάτοις ἐφημερίοις ἐπιβάλλεται νὰ ὑποστῶσι μικρὰν θυσίαν χάριν τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου τούτου εὐεργετουμένων ἐπὶ καὶ πλέον χιλιάδων πεινῶντων καὶ γυμνητευόντων Ἑλλήνων ἱερέων.

δόσεως τῶν προσδοκωμένων καρπῶν καὶ τῆς ἀποκτήσεως ἀξίου τῆς ἀποστολῆς του ἱεροῦ Κλήρου δὲν πρέπει νὰ σταυρώσωμεν τὰς χεῖρας. Εἶναι ἀνάγκη ἄμεσος καὶ ἐπιτακτικὴ νὰ ἐπιστρατεύσῃ ἡ Ἐκκλησία ἄνευ χρονοτριβῆς πάσας τὰς ὑπαρχούσας θεολογικὰς δυνάμεις (ἐξ ὧν οὐκ ὀλίγαι παραμένουσι σήμερον ἐντελῶς ἀχρησιμοποίητοι) καὶ δι' αὐτῶν νὰ συγκροτήσῃ μίαν ἱερὰν φάλαγγα ἱεροκηρῶν, πνευματικῶν καὶ κατηχητῶν, ἧτις ἔξαπολυομένη μέχρι τῶν ἔσχατιῶν τῆς Χώρας νὰ ἐπιδοθῇ μετὰ θέσμης εἰς τὸ ἔργον τῆς ἠθικῆς περιουλλογῆς, ἀνασυγκροτήσεως καὶ ἀναμορφώσεως τοῦ λαοῦ.¹ Ἀλλὰ τοῦτο δύναται νὰ γίνῃ μόνον ἐπὶ τῇ βᾶσει ἐπιμελῶς καταρτισθησομένου καὶ ἐφαρμοσθησομένου κοινοῦ καὶ ἐνιαίου προγράμματος καὶ σχεδίου δράσεως καὶ ἐργασίας. Πρὸς ἐπιτυχίαν τούτου καὶ ἐπιμόρφωσιν τῶν ἱεροκηρῶν, Ἐξομολόγων καὶ Κατηχητῶν ἐπιβάλλεται ἡ ἄμεσος ἴδρυσις παρὰ τῷ Θεολογικῷ Φροντιστηρίῳ τῆς Μονῆς Πετροῦ ἢ τῇ Ριζαρείῳ Ἐκκλησιαστικῇ Σχολῇ (ὧν δέον νὰ ἐπιδιωθῇ ἡ ἀποδέσμευσις καὶ ἀπόδοσις εἰς τὸν ἐκκλησιαστικὸν προορισμὸν τῶν ἄνευ ἀναβολῆς) τῆς ὑπὸ τοῦ εἰρημένου νόμου «περὶ Ἀποστολικῆς Διακονίας» προβλεπομένης ἐιδικῆς Σχολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, ἐν τῇ ὁποίᾳ θὰ συμπληρωσῇ τὸν εἰδικὸν καταρτισμὸν καὶ ἐξοπλισμὸν τῶν οἱ θεολόγοι οἱ προοριζόμενοι διὰ τὸ μέγα καὶ βαρὺ ἔργον τοῦ κηρύγματος, τῆς ἔξομολογήσεως καὶ τῆς κατηχήσεως καὶ θὰ μετεκπαιδεύονται καὶ ἀσκῶνται περιοδικῶς ἀπαξ τοῦλάχιστον τοῦ ἔτους οἱ ἤδη ἀσκούντες τὸ ὑψηλὸν λειτουργημα τοῦ ἱεροκήρυκος, πνευματικοῦ καὶ κατηχητοῦ, ὡς καὶ πάντες οἱ θεολόγοι ἱερεῖς τῶν ἐνοριακῶν ναῶν, οἱ περιορίζοντες δυστυχῶς τὴν ἀποστολὴν τῶν μόνον εἰς τὸ τελετουργικὸν μέρος καὶ παραμελοῦντες τοὺς ἄλλους τομεῖς τῆς ποιμαντικῆς φροντίδος καὶ δράσεως. Πάντες οὗτοι θὰ συμπληρωσῇ ἐν τῇ Σχολῇ ταύτῃ τὰς ὁμιλητικὰς, ἔξομολογητικὰς καὶ κατηχητικὰς γνώσεις τῶν καὶ θὰ ἐνῶσι τὰ πολύτιμα διδάγματα τῆς πείρας καὶ τὰς παρατηρήσεις τῶν, θὰ μελετῶσιν ἀπὸ κοινοῦ πάντα τὰ ζητήματα καὶ προβλήματα τοῦ ἔργου τῶν καὶ θὰ καταρτίζωσιν εἰδικὰς σειρὰς κηρυγμάτων καὶ κατηχητικῶν μαθημάτων ἐπὶ ἐκάστου θέματος καὶ ζητήματος καὶ κοινὴν ἀντιμετώπισιν τῶν διαφορῶν φλεγόντων κοινωνικῶν προβλημάτων, μέχρις ὅτου δυνηθῶσιν αἱ τέσσαρες εἰδικαὶ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

1. Ἀρχὴ τούτου ἐγένετο ἤδη διὰ τοῦ δημοσιευθέντος νόμου 487 «περὶ θεραπείας τῶν θερησκευτικῶν ἀναγκῶν τῶν Μητροπόλεων τῶν νέων Χωρῶν».

διευθύνσεις—ἦτοι τοῦ Θεοῦ κηρύγματος, τῆς ἱεραῆς ἔξομολογήσεως, τῶν κατηχητικῶν σχολείων καὶ τῆς θρησκευτικῆς διαφωτίσεως, τύπου καὶ ἔξωτερικῆς ἱεραποστολῆς—να ὀργανώσῃ καὶ πραγματοποιήσῃ τὸ ἀνατιθέμενον αὐταῖς ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω νόμου ἔργον.

Διὰ τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ ἱεραποστολικοῦ τούτου ἔργου καὶ γενικῶς διὰ τῆς ὅλης δράσεως τῆς Ἐκκλησίας δύναται νὰ ἐπιτευχθῆ ἡ θρησκευτικὴ καὶ ἠθικὴ ἀναγέννησις τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας. Τοῦτο θεωροῦμεν ὡς τὸν ἀπαραίτητον καὶ πρωταρχικὸν ὄρον καὶ τὴν ἀφαιτηρίαν πάσης εἰρηνικῆς ἀνορθωτικῆς προσπαθείας ἐν τῇ χώρᾳ μας. Διότι οὐδεὶς πρέπει νὰ πλανᾶται, ἰδίως ἐκ τῶν ἰθυόντων τὰ τῆς Πολιτείας, ὅτι θὰ ἦτο δυνατὴ ἡ ἔξωτερικὴ καὶ ὕλικὴ ἀνασυγκρότησις καὶ ἀνθρώπισις τῆς χώρας καὶ τοῦ λαοῦ μας ἄνευ προηγουμένης ἐσωτερικῆς καὶ ἠθικῆς ἀνασυγκροτήσεως καὶ ἀνορθώσεως αὐτοῦ, ἄνευ τῆς ἐπιβαλλομένης ψυχικῆς καθάρσεως καὶ πνευματικῆς ἀνατάσεως τῶν Ἑλλήνων, ἄνευ προηγουμένης ἀναβαπίσεως αὐτῶν εἰς τὰ νάματα τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως καὶ Ἠθικῆς, τοῦθ' ὅπερ βεβαίως εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ μόνον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας καὶ διὰ τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ἔξωτερικὴ καὶ ὕλικὴ καὶ οἰκονομικὴ κρίσις ἀναντιρρήτως εἶναι ἀπόρροια τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἠθικῆς κρίσεως. Ἐνεκα λοιπὸν τῆς αἰτιώδους ταύτης μεταξὺ αὐτῶν σχέσεως εἶναι ἀνάγκη πρῶτον νὰ στραφῶμεν εἰς τὴν θεράπειαν τῆς αἰτίας καὶ ρίζης τοῦ κακοῦ, ὁπότε εὐκολώτερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον δύναται ν' ἀντιμετωπισθῶσι καὶ τ' ἀποτελέσματα αὐτοῦ. Ἄς ἀρχίσωμεν λοιπὸν τὸ ἔργον τῆς μεταπολεμικῆς ἀνοικοδομήσεως ἀπὸ τῆς καθάρσεως τῶν ψυχικῶν συντριμμάτων καὶ τῆς ἀνορθώσεως τῶν ἠθικῶν ἔρειπῶν. Καὶ ἄς στηρίξωμεν τὸ οἰκοδόμημα τῆς καθολικῆς ἀσφαλείας καὶ εἰρήνης καὶ εὐημερίας τοῦ κόσμου καὶ μάλιστα τῆς φιλιτάτης Πατρίδος μας οὐχὶ τύσον ἐπὶ διεθνῶν συνδιασκέσεων καὶ συνθηκῶν, ὅσον καὶ κυρίως ἐπὶ τοῦ μοναδικοῦ ἀρραγοῦς θεμελίου, «ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός».

I. N. KARMIRHS

Καθηγητῆς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ
Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν
Γενικὸς Διευθυντῆς τῶν Θρησκευμάτων

* Ψυχῇ, ὑπὲρ πονηρίας ἀλοῦσα, πάντων ἀνοητοτέρα γίνεται.
* Οὐ δυνατόν τοῦς ἐν ἀρετῇ ζῶντας παρά πάντων ἀκούειν καλῶς.

* Τὸν μεγάλη ἀμαρτάνοντα ὑπὲρ μικρῶν ἐτέρους ἀκριβολογεῖσθαι οὐ χρῆ.

* Πολὺ τὸ ἐπικεκρυμμένον ἐν ἀνθρώποις.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Χυδαιότης.

Ἔλναι κοινῶς γνωστὸν ὅτι ἡ σάτυρα καὶ ἡ ἀποτελοῦσα ἐν τῶν ἐκφραστικῶν αὐτῆς μέσων γελοιογραφία ἀποτελοῦν ἐν τῇ τέχνῃ φιλολογικῶν τρόπων ἐπικρίσεως πραγματικῶν ἢ νομιζομένων κοινωνικῶν, πολιτικῶν ἢ προσωπικῶν ἀτελειῶν. Ὅσονδήποτε ὁμως καὶ ἂν ἡ τῶν ἀτελειῶν τῆς τελευταίας κατηγορίας κωμικὴ παράστασις ἀποτελεῖ τὸ κατώτερον τῆς σατύρας εἶδος, ἡ κατωτέρωτης τοῦ τρόπου τούτου τῆς εἰρωνικῆς ἐκφράσεως ἔχει καὶ αὐτὴ τὰ ὄριά της, πέραν τῶν ὁποίων ἐμφανίζεται ὡς χυδαία ἀπρέπεια. Εἰς τοιαύτην δ' ἀκριβῶς χυδαιότητα ἐκτρέπονται σατυρικά τινα φύλλα, δημοσιεύοντα ἀπρεπεστάτας γελοιογραφίας μὲ θέμα τὸ πρόσωπον τοῦ Μακαριωτάτου Ἀντιβασιλέως, προσβαλοῦσας τὰ μέγιστα τὴν κοινὴν εὐλάβειαν πρὸς τὸ ἱερὸν ἔνδυμα καὶ διὰ τοῦτο ἀποτυγχανούσας τοῦ σκοποῦ, ὡς προκαλοῦσας τὸν γενικὸν ἀποτροπιασμὸν καὶ τὴν ἀγανάκτησιν. Καὶ ἡ «Ἐκκλησία» σέβεται τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λόγου καὶ πάσης κριτικῆς· ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ μὴ ἐπικρίνῃ τὴν ἔλλειψιν σεβασμοῦ πρὸς τὴν στοιχειώδη εὐπρέπειαν, τὴν ὁποίαν μόνον ἀγοραῖαι ψυχαὶ δύναται νὰ περιφρονοῦν.

Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ Χάλκης.

Ἐφέτος συνεπληρώθη ἑκατονταετία ἀπὸ τῆς ἐπὶ Γερμανοῦ Δ' ΚΠόλεως ἰδρύσεως τῆς ἐν Χάλκῃ περιωνύμου Θεολογικῆς Σχολῆς. Ἀπὸ τοῦ 1845 σύμπας ὁ Κλήρος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ ἱκανοὶ τῶν εἰς τὰς λοιπὰς ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας ἀνηκόντων κληρικῶν, ἐσοφίσθησαν μὲ τὰ θεολογικὰ τῆς Σχολῆς ταύτης νάματα, πλεῖστοι τρόφιμοί της ἐκόσμησαν ἐπισκοπικοὺς καὶ πατριαρχικοὺς θρόνους, ἱκανοὶ δ' ἀνεδείχθησαν μίσητρος ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους, μετὰ δὲ τῶν διευθυντῶν αὐτῆς καὶ διδασκάλων ἀναφέροντο ὀνόματα καταλαβόντα διαπρεπῆ θέσιν ἐν τῇ συνειδήσει τῶν πολυπληθῶν μαθητῶν των καὶ τιμήσαντα τὴν ὀρθόδοξον θεολογικὴν ἐπιστήμην.

Τὸ ὀρθότερον.

Ὁ τέως πρόεδρος τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερτήσεως κ. Τσοῦρτσιλ ὁμιλῶν ἐσχάτως μετὰ τὴν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν ἠθικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν τῶν Παρισίων δεξίωσίν του, ὅταν προσκληθεὶς ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐπισκεφθῆ καὶ τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν, προσέθηκεν εἶναι ὑπὲρ τῆς ἠθικῆς καὶ κατὰ τῆς ἐπιστήμης. Ὁ διαπρεπῆς πολιτι-

ΧΡΟΝΙΚΑ

Τοῦ Καθηγητοῦ κ. Β. Βέλλα ἀποκηρύξαντος ἐκ τῆς Γεν. Διευθύνσεως Ἐκκλησιαστικῶν Ἐπισκοπῶν προκειμένου νὰ μεταβῇ εἰς Λονδίνον δι' ἐν ἔτος ὡς φιλοξενούμενος τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, τὰ καθήκοντα τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ Ἐκκλησιαστικῶν Ἐπισκοπῶν ἀπὸ τῆς 27ης Ἰουλίου ἐ. ἔ. ὁ Καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Ἰωάννης Καρμύρης, ὅστις καὶ ἀναπληροῖ τὸν μὴ ὑπάρχοντα Βασιλικὸν Ἐπίτροπον παρὰ τῆ Ἱερᾷ Συνόδῳ.

— Τῆ 28 παρ. Ὀκτωβρίου ἐν παλαιᾷ συναγεμῶ ἐπανηγγυρίσθη ἡ ἐπὶ τῆ ὑπὸ τῆς Ἰταλίας κηρύξει τοῦ κατὰ τῆς Ἑλλάδος πολέμου ἀρνησις τοῦ ἔθνους νὰ ὑποταχθῇ εἰς τὴν ἰταμὴν τῶν ἰταλῶν ἀξίωσιν καὶ ἡ συνεπεῖα τοῦ ἑλληνικοῦ «Ὀχι» κατατρόπως τῆς μεγάλης δυνάμεως ὑπὸ τῆς μικρᾶς Ἑλλάδος. Ὁ λαὸς σηκαιοστολίσας τὴν πάλιν ὀλόκληρον, ἐν ἀκρατῆρῳ ἐνθουσιασμῶ ἐξεχύθη εἰς τὰς πλατείας καὶ τὰς ὁδοὺς ἅμα τῷ ἀκούσματι τῶν σειρήνων καὶ τῶν κωδῶνων, πᾶσαι αἱ μουσικαὶ διέτρεχον τὰς ὁδοὺς ἀνακρούουσαι θούρα καὶ ἐμβατήρια, ἀεροπλάνα δ' ἵπταντο ὑπὲρ τὴν πόλιν. Μετὰ τὴν ἐν τῷ καθεδρικῶ νῶφ δοξολογίαν, εἰς ἣν παρέστησαν ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀντιβασιλεὺς μετὰ τῆς κυβερνήσεως καὶ πάντων τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἐλλήνων τε καὶ ἀγγλῶν καὶ ἀμερικανῶν ἐπισήμων, ἐν μεγίστῃ συρροῇ λαοῦ μεγαλοπρεπεστάτη πομπῇ σχηματισθεῖσα προσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον τοῦ Ἀφανοῦς Στρατιώτου, ἔνθα ἐν λαμπρᾷ παρατάξει ἐψάλη ἐπιμνημόσυνος ὑπὲρ τῶν ἐν τοῖς κατὰ τῶν ἰταλῶν καὶ τῶν γερμανῶν ἀγῶσι πεσόντων δέησις, μεθ' ἣν ἡ Α. Μ. ὁ Ἀντιβασιλεὺς, καταθεῖς ἐπὶ τοῦ μνημείου δάφνινον στέφανον, ἀπεκάλυψε τὰς ἐντειχισθείσας ἀναμνηστικὰς πλάκας τῶν τοποθεσιῶν τῶν ἐνδόξων ἐν τῇ Ἑλλάδι, ἐν Ἀφρικῇ, Ἰταλίᾳ καὶ Δωδεκανήσῳ μαχῶν, εἶτα δὲ ἀπένειμε τὸν πολεμικὸν Σταυρὸν εἰς ἀντιπροσώπους τῶν πρώτων πληγείσων πόλεων καὶ χωρίων. Μεθ' ὃ ἐπηκολούθησε στρατιωτικὴ παρέλασις.

— Ὁ Ὑπουργὸς Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειάν του εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἐκ

κὸς εἶχε δίκαιον, ὅπως δίκαιον ἔχουν καὶ πάντες οἱ θυσφοροῦντες διὰ τὴν ἐπὶ κακῶ χρῆσιν τῆς ἐπιστήμης, ὡς ἀποδεικνύθουν τόσον περιτράνωσ οἱ πόλεμοι, μάλιστα δ' ὁ μόλις λήξας οἰκουμηνικὸς πόλεμος. Ἐδ ὀρθότερον ὁμως εἶνε νὰ εἰμεθα ὑπὲρ ἀμφοτέρων: ὑπὲρ τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς ἐπιστήμης. Νὰ προοδεύῃ ἡ ἐπιστήμη, ἀλλὰ νὰ συμπροοδεύῃ μὲ τὸν αὐτὸν ρυθμὸν καὶ ἡ ἠθική. Ἀκόμη καλλίτερον: νὰ ἡγῆται τῆς ἐπιστήμης ἡ ἠθική, ὥστε νὰ χειραγωγῇ ἡ δευτέρα τὴν πρώτην, ἡ ὁποία οὕτω νὰ ἀποβῇ ἠθικὴ ἐπιστήμη.

«Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι».

Ἐδ καλὸν περιοδικὸν τοῦ ὁμωνύμου Συλλόγου συνεπλήρωσεν ἐφέτος τεσσαρακονταετιᾶν ὄλην ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτοῦ ἐκδόσεως. Φορεὺς πιστὸς καὶ ἀκαμπτος τῶν ὑψηλῶν ἰδεωδῶν τῆς μακρᾶς καὶ ἀδιαλείπτου πνευματικῆς καὶ κοινωφελοῦς δράσεως τοῦ ἐν λόγῳ Συλλόγου, εὐτυχεῖ νὰ σημειοῖ μίαν σπανίαν ἐν τοῖς χρονικοῖς τῶν ἑλληνικῶν περιοδικῶν σταδιοδρομίαν, τὴν ὁποίαν ἡ «Ἐκκλησία» εὐχεται πάντοτε ἀκμαίαν καὶ καρποφόρον.

Τῆνον Νικολάου Κορνάρου, νεωκόρου τοῦ ἰ. ναοῦ Ἐυαγγελιστρίας Τήνου, ἀποτελουμένην ἐκ τοῦ πανος Ἀρχιμ. Στυλιανοῦ Κορνάρου καὶ αἰδου, Ἐλευθερίου Κορνάρου, διὰ τὴν ἐθνοπροπη αὐτῶν δράσιν κατὰ τὰ δεινὰ ἔτη τῆς ξενικῆς κατοχῆς, ἐπρότεινε δὲ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τὴν εἰς αὐτοὺς ἀπονομὴν παρασήμων. «Τὸ ἡρωικὸν σῶμα παράδειγμα, ἀναγράφει τὸ σχετικὸν ἔγγραφο τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ἀποδεικνύει διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ὅτι ἐντὸς τῆς ψυχῆς τοῦ ἑλληνος κληρικοῦ συνυπάρχουν πάντοτε ζῶσαι αἱ δύο αἰώνιοι καὶ ἀκατάλυτοι ἀξίαι τῆς ἡμετέρας φυλῆς, ἡ πίστις καὶ ἡ πατρις. χάριν τῶν ὁποίων εἶναι πάντοτε ἔτοιμος νὰ προσφέρῃ καὶ τὴν μεγίστην θυσίαν».

— Διὰ Β. Δ. διορίσθησαν ὁ κ. Ἀγ. Καμβύσης ὡς Διευτῆς τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. καὶ ὁ Ἰωάν. Πολυγένης ὡς Γεν. Διευτῆς τοῦ Ο.Δ.Ε.Π.

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Εἰς ἀντικατάστασιν τῶν παραιτηθέντων δύο συνοδικῶν Ἀρχιερέων Σεβ. Μητροπολιτῶν Σάμου καὶ Ἰκαρίας κ. Εἰρηναίου καὶ Μαρωσίας καὶ Θάσου κ. Βασιλείου ἐκλήθησαν οἱ Σεβ. Μητροπολίται Βεργίας κ. Ἀλέξανδρος καὶ Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κ. Ἀνδρέας.

— Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος προσέβη εἰς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἑξῆς Ἐπιτροπῶν διὰ τὴν τρέχουσαν Συνοδικὴν περίοδον:

1) Διὰ τὸν Ο.Δ.Ε.Π. ὤρισεν ὡς τακτικὰ μέλη τὸν Παναγ. Μητροπολίτην Θεσσαλονίκης κ. Γεννάδιον καὶ τοὺς Σεβ. Μητροπολίτας Ὑδρας κ. Προκόπιον καὶ Ἐδέσσης κ. Παντελεήμονα.

2) Διὰ τὸ Τ.Α.Κ.Ε. τὸν Παναγ. Μητροπολίτην Θήνης κ. Γεννάδιον, ὡς τακτικὸν μέλος τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Φλωρίνης κ. Βασίλειον, ἀναπληρωματικὸν δὲ τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Σπάρτης κ. Διονύσιον.

3) Διὰ τὸ Δελτίον «Ἐκκλησία» τὸν Παν. Μητροπ. Θυνίης κ. Γεννάδιον καὶ τοὺς Σεβ. Μητροπολίτας Ὑδρας κ. Προκόπιον καὶ Σύρου, Τήνου κλπ. κ. Φιλάρετον.

4) Διὰ τὰς δαπάνας τῶν Συνοδικῶν Γραφείων τὸν Παν. Μητροπολίτην Θυνίης κ. Γεννάδιον καὶ τοὺς Μητροπολίτας Πατρῶν κ. Θεόκλητον καὶ Ἐδέσσης κ. Παντελεήμονα.

5) Διὰ τὴν «Ἀποστολικὴν Διακονίαν» τὸν Παν. Μητροπολίτην Θυνίης κ. Γεννάδιον καὶ τοὺς Σεβ. Μητροπολίτας Σύρου κ. Φιλάρετον καὶ Ἐδέσσης κ. Παντελεήμονα.

6) Διὰ τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἐκκλησίας Ἐκπαίδευσος τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Σπάρτης κ. Διονύσιον.

7) Διὰ τὴν Σχολὴν τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Σύρου κ. Φιλάρετον.

8) Διὰ τὴν Ἐπιτροπὴν προσφυγῶν τὸν Παναγ. Μητροπολίτην Θυνίης κ. Γεννάδιον καὶ τοὺς Σεβ. Μητροπολίτας Ὑδρας κ. Προκόπιον καὶ Πατρῶν κ. Θεόκλητον.

9) Ἐπὶ τῶν γάμων τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Ἀρτης κ. Στυρίδονα.

10) Ἐπὶ τῶν χειροτονιῶν καὶ τῶν μοναστηριακῶν ζητημάτων τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Πατρῶν κ. Θεόκλητον.

— Ὡς Μέλη τοῦ πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου ἐκκληρώθησαν, συμφώνως τῷ νόμῳ, οἱ Σεβ. Μητροπολίται Ὑδρας κ. Προκόπιος, Πατρῶν κ. Θεόκλητος, Φλωρίνης κ. Βασίλειος καὶ Σύρου καὶ Τήνου κ. Φιλάρετος. Πάντες οἱ λοιποὶ Σεβ. Σύνοδοι ἀποτελοῦν τὸ δευτεροβάθμιον Συνοδ. Δικαστήριον ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Παναγ. Μητροπολίτου Θυνίης κ. Γενναδίου.

— Τὴν 16ην τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐν ἔ. ὁ Πρεσβεῦσεν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Παναγ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γεννάδιος συνεπλήρωσε τεσσαρακονταετιᾶν ἀπὸ τῆς εἰς Ἀρχιερέα χειροτονίας του. Οἱ ἐκ τῶν Σεβ. Συνόδων Σεβ. Μητροπολίτης Ὑδρας κ. Προκόπιος καὶ Σπάρτης κ. Διονύσιος ἐξέφρασαν πρὸς τὸν Παν. Θυνίης κ. Γεννάδιον τὰ συγχαρητήρια καὶ τὰς εὐχὰς τῆς Ἱ. Συνόδου ἐπὶ τῷ εὐτυχῇ τούτῳ γεγονότι, δι' οὗ ἐκλείσθη τεσσαρακονταετὴς κύκλος ἐπιφανεστάτης διὰ τε τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ ἔθνος δράσεως αὐτοῦ.

— Διὰ Β. Δ. ἐκδοθέντων προτάσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐγένοντο ἀποδεκταὶ αἱ διὰ λόγους ὑγείας παρὰ τὸν

Σεβ. Μητροπολιτῶν Μεσσηνίας κ. Πολυκάρπου καὶ Νευροκοπίου κ. Γεωργίου.

—Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γυθείου καὶ Οἰτύλου κ. Χρυσόστομου μετατεθέντος δυνάμει τῶν Α. Ν. 326]45 καὶ 612] 1945 εἰς τὴν ἱερὰν Μητρόπολιν Μεσσηνίας, ἢ Ἱερὰ Σύνοδος ἐξέλεξε Μητροπολίτην Γυθείου καὶ Οἰτύλου τὸν πᾶν. Ἀρχιμ. κ. Δημήτριον Θεοδόσην, ἄχρι τοῦδε Πρωτοσύγκελλον τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν.

—Διὰ τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Ἀργολίδος ἐξελέγη ὁ Πανος· Ἀρχιμ. κ. Χρυσόστομος Ταβλαδωράκης, τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀργολίδος κ. Ἀγαθανίκου μετατεθέντος δυνάμει τοῦ αὐτοῦ νόμου εἰς τὴν ἱ. Μητρόπολιν Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας.

—Διὰ τὴν ἱ. Μητρόπολιν Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας ἐξελέγη ὁ ἄχρι τοῦδε Πρωτοσύγκελλος τῆς ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν Πανος· Ἀρχιμ. κ. Χριστοφόρος Ἀλεξανδρόπουλος, τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας κ. Γερμανοῦ μετατεθέντος εἰς τὴν ἱ. Μητρόπολιν Ἡλείας.

—Διὰ τὴν ἱερὰν Μητρόπολιν Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως ἐξελέγη ὁ Βοηθὸς Ἐπίσκοπος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν Θεοφ. Βροσθένης κ. Γερμανός.

—Διὰ τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Νευροκοπίου ἐξελέγη ὁ Πανος· Ἀρχιμ. κ. Ἀγαθάγγελος Τσαούσης.

—Διὰ τὴν ἱερὰν Μητρόπολιν Σισανίου καὶ Σιατίστης ἐξελέγη ὁ ἄχρι τοῦδε Πρωτοσύγκελλος τῆς ἱ. Μητροπόλεως Μυτιλήνης Πανος· Ἀρχ. κ. Ἰάκωβος Κλεόμβροτος καὶ διὰ τὴν ἱερὰν Μητρόπολιν Κασσανδρείας ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ὀλύμπου κ. Καλλίνικος.

—Ὡς βοηθὸς Ἐπίσκοπος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἐξελέγη ὁ ἄχρι τοῦδε Ἀρχιεραματεὺς τῆς ἱ. Συνόδου Παν. Ἀρχιμ. κ. Βασίλειος Ἀτέσης ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς πάλαι ποτὲ διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Ταλαντίου, διὰ τὴν θέσιν δὲ τοῦ Βοηθοῦ Ἐπισκόπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης ἐξελέγη ὁ ἐκ τῶν Γραμματέων τῶν Γραφείων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Πανος· Ἀρχιμ. κ. Σπυρίδων Συνοδινός ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς ἱστορικῆς Ἐπισκοπῆς Ἀπαμείας.

—Τὴν θέσιν τοῦ Ἀρχιεραματεὺς τῆς ἱ. Συνόδου κατάλαβε διὰ προαγωγῆς ὁ παρ' αὐτῆς Γραμματεὺς Πανος· Ἀρχιμ. κ. Δαμασκηνὸς Κοτζιάς, τὴν διὰ τῆς προαγωγῆς δὲ αὐτοῦ κενωθείσαν θέσιν ὁ ἄχρι τοῦδε Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορινθίας Πανος· Ἀρχιμ. κ. Δαμασκηνὸς Χατζόπουλος.

—Ἐχορηγήθη ὑπὸ τῆς ἱ. Συνόδου 20ήμερος ἄδεια ἀπουσίας δι' Ἀθήνας εἰς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Καστορίας κ. Νικηφόρον, 25ήμερος εἰς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Κερκυρας κ. Μεθόδιον, μηνιαία εἰς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Ἱερισσοῦ καὶ Ἁγίου Ὄρους κ. Διονύσιον, 20ήμερος εἰς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Σιδηροκάστρου κ. Βασίλειον καὶ μηνιαία εἰς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Ζακύνθου κ. Χρυσόστομον.

—Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος προέβη εἰς ἐπανεπιλημμένα διαβήματα πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Θρητῶν καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας ὡπως διορισθῶσι πλείονες θεολόγοι ἐν τῇ μέσει ἐκπαιδεύσει.

—Κατεβλήθησαν ὡσαύτως ἐνέργειαι ἐκ μέρους τῆς ἱ. Συνόδου πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐφοδιασμοῦ καὶ τὴν Ὑπγα διὰ τὴν παροχὴν καταλλήλου ὑφάσματος διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Κλήρου.

—Διὰ Β. Δ. ὠρίσθη ὡς μόνιμος ἔδρα τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως ἢ πόλις τῆς Δημητσάνης, ὡς θερινὴ δὲ τῆς ἱ. Μητροπόλεως Παραμυθίας ἢ πόλις τῶν Φιλιατῶν.

—Διὰ πράξεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας ὁ Εἰσαγγελεὺς Πρωτοδικῶν Ἡρακλεῖου Κρήτης κ. Γ. Γιαννακόπουλος διορίσθη Βασιλικὸς Ἐπίτροπος παρὰ τῇ Ἐπαρχιακῇ Συνόδῳ Κρήτης.

—Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καὶ τὸ Ὑπουργεῖον Θρητῶν καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας κατέβαλον ἐπανεπιλημμένας ἐνεργείας ὡπως χορηγήθῃ καὶ εἰς τοὺς ἐφημερίους ἢ δοθεῖσα καὶ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους αὐξήσις τῶν 150 ο.ο. Ἦδη αἱ ἀρμοδίαι ὑπηρεσίαι ἀσχολοῦνται ὡπως ρυθμισθῇ ἡ ἀμοιβὴ τῶν ἐκτελούντων ἐφημεριακὰ καθήκοντα καὶ εἰς ἑτέραν ἐνορίαν στερουμένην ἐφημερίου, χορηγηθῶν δὲ καὶ εἰς τοὺς

ἐφημερίους αἱ προσαυξήσεις διὰ τὰ δεδουλευμένα ἔτη ὑπηρεσίας καὶ τὰ ἀνάλογα ἐπιδόματα λόγῳ οἰκονομικῶν βαρῶν.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

Τῇ 12 ὑπερμεσουῦντος ἐτελέσθη ὁ πανηγυρικὸς ἑορτασμός τῆς μνήμης τοῦ πολιούχου Πειραιῶς ἁγίου Σπυρίδωνος χρυστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου-Ἀντιβασιλέως ἐν πυκνῷ ἐκκλησιαστικῷ. Μετὰ τὴν μεσημβριάν ἐγένετο ἡ ἔκπαισι τεθεσπισμένη μετὰ τῆς Ἱερᾶς εἰκόνας τοῦ ἁγίου λιτάνευσις, ἧς μετέσχον ἡ Α. Μ., τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως καὶ ἀπειρον λαοῦ πλήθος, ἡγούντο δὲ τῆς πομπῆς ἄγημα ναυτῶν, τμήματα στρατοῦ καὶ ἀστυνομίας καὶ ἡ φιλαρμονικὴ τοῦ δήμου.

Ε Π Α Ρ Χ Ι Α Ι

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΙΔΗΡΟΚΑΣΤΡΟΥ

Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης κ. Βασίλειος μειάθας εἰς τὰ Πορροῖα, τὴν ἀκραίαν ταύτην πόλιν τῶν Ἀκριτῶν, ἐγένετο δεκτός ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀρχῶν καὶ τῶν χριστιανῶν μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ εὐλαθείας τελέσας δὲ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐν μέσῳ ἀπειρῶν πλήθους, κροσελθόντος καὶ ἐκ τῶν περιχώρων, ὠμίλησε καταλλήλως οὐ μόνον κατὰ τὴν Ἱεραρχίαν, ἀλλὰ καὶ μετ' αὐτὴν πρὸς τὴν μεγάλην καὶ πρωτοφανῆ Ὀργάνωσιν Ἀκριτῶν Παραμεθορίων, ἀριθμοῦσαν 4.000 νέους καὶ νέας, συντεταγμένην κατὰ φάλαγγας μετὰ τῶν σημάτων αὐτῶν ἐξ ὧν τῆς περιφέρειας, καὶ πλήρη ζήλου πρὸς τὰ πάτρια καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἀκρατήτου.

Τὴν 5 μ. μ. καλέσας διὰ τοῦ κήρυκος τοὺς κατοίκους τῆς κωμοπόλεως εἰς τὴν πλατεῖαν ὠμίλησε διὰ μακρῶν περὶ πίστεως πρὸς τὸν Θεὸν τὸν σῶσαντα τὴν ἀεζῶων Ἑλλάδα ἐκ προφανοῦς κινδύνου, περὶ καταπαύσεως τῶν ἀντεγκλήσεων καὶ περὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους ἐμνοίας καὶ ἐνώσεως. Ἡ Α. Σ. ἐκτός τῶν συστατικῶν συνέστησε καὶ Ἑστίαν γάλακτος διὰ 1400 παιδιὰ ἐπὶ τοῦ παρόντος.

—Ὁ Σεβ. κ. Βασίλειος, ἱκανοποιῶν ἰδιαιτέρην εὐλάβειαν τῶν κατὰ τὸ 1912 εἰς Σιδηροκάστρον μεταναστευσάντων Μελενικίων πρὸς τὴν συναποκομισθεῖσαν καὶ ὑπ' αὐτῶν λιαν τιμωμένην εἰκόνα τῆς Ἁγίας Ζώνης, ἣν εἶχον ἀποθέσει ἐν παρεκκλησίῳ λελαξευμένῃ ἐν βραχὺθει παρὰ τὸ Σιδηροκάστρον λόφῳ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγ. Δημητρίου ἦδη ἀπὸ τοῦ 1945, διετίαν πρὸ τοῦ πολέμου εἶχον ἠνεγκεῖν ἐπ' αὐτοῦ ἰδίαις δαπάναις ναῖσκον μετὰ τροῦλου ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Ζώνης, περιλαμβάνοντα καὶ τὸ παρεκκλήσιον τοῦ ἁγ. Δημητρίου. Ἐπίσης μικρὸν περαιτέρω ἠκοδόμησε καὶ πέντε δωμάτια μετὰ πάντων τῶν χρειαθῶν, ἵνα χρησιμεύσωσιν ὡς Ἱερατικὸν φροντιστήριον, ὅπερ ὁμοῦς ἐπαταιώθη συνεπίεξ τῆς ἐκρήξεως τοῦ πολέμου. Ἐκτοτε τῆ 31 Ἀγούστου τελεῖται εἰς τὸ προσκύνημα τοῦτο πανηγυρικὸς ἑορτασμός μετὰ λιτανεύσεως ἐν συρροῇ μεγάλου πλήθους προσκυνητῶν.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΓΡΕΒΕΝΩΝ

Ἐνεργείαι τῆς Α. Σ. τοῦ Μητροπολίτου κ. Θεοκλήτου ἀπεστάλησαν ὑπὸ τῆς Ὀνύρα ἑτέρα 260 δέματα βουχισμοῦ, ὅστις διανεμήθη εἰς τὸν λαὸν τῆς ἐπαρχίας.

—Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης ἀφικόμενος εἰς Ἀθήνας προέβη εἰς ἐνεργείας παρὰ τοῖς ἀρμοδίους πρὸς ἐπίλυσιν διαφόρων σοβαρῶν ὑποθέσεων ἀρρωσῶν εἰς τὴν ἀναδημιουργίαν καὶ ἀνασυγκρότησιν τῆς πόλεως καὶ τῆς ἐπαρχίας, οὗτοι δ' ἐπέτυχεν: 1) τὴν στέγασιν 61 ἐκ τῶν πυρποληθεισῶν οἰκιῶν τῆς πόλεως, ἅτινες εἶχον κριθῆ καταλλήλοι πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῆς μηχανικῆς ὑπηρεσίας, ὡς καὶ τὴν κατασκευὴν 40 προσωρινῶν στεγάστρων, 2) τὴν στέγασιν τοῦ πυρποληθέντος κτερίου τοῦ Γυμνασίου, ἧτις καὶ ἤρξατο συνταλῶν μὲν, 3) τὴν συμπλήρωσιν τοῦ προσωπικοῦ τῶν διαφόρων δημοσίων ὑπηρεσιῶν, καὶ 4) τοῦ δικαστηρίου, τὸ ὅποιο διὰ πρῶτην φοράν εἰς τὰ χρονικά του ἔχει ὑπερβάρχειαν δικαστῶν, 4) τὴν ἀνασυγκρότησιν τοῦ κρατικοῦ ἀρχονηπίου

και την επισκευήν τῶν κτιρίων αὐτοῦ, 5) τὴν ἰδρυοῖν Ἐθνικοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ καὶ 6) τὴν παροχὴν εἰς τὸν δῆμον Γρεβενῶν θανάτου 1.500.000 Δρχ. πρὸς ἐξωραϊσμόν τῆς πόλεως. Εἶτα ἐπανελθὼν εἰς τὴν ἔδραν τοῦ ἀπηύθυνε πρὸς τὴν Οὐγγρα ἐγγραφὸν διὰ τὴν ἀποστολὴν ὑποδημάτων καὶ ρουχισμῶ ἀπαρκῶς καὶ ἀναλόγου πρὸς τὰς κλιματολογικὰς συνθήκας καὶ τὰς ἀσχολίας τῶν κατοίκων τῆς περιφερείας. Ὡσαύτως διὰ τηλεγραφημάτων πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀντιθασιλέα καὶ τὸν Πρόεδρον Κυβερνήσεως ἐζήτησε τὴν συμπλήρωσιν τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Γυμνασίου καὶ τῶν δημοτικῶν σχολείων τῆς πόλεως καὶ τῆς περιφερείας, τὴν παροχὴν πρὸς τὸν δῆμον Γρεβενῶν δύο αὐτοκινήτων διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ καὶ τὴν μεταφορὰν τῶν τροφίμων εἰς τὰ ἀπομακρυσμένα χωρία καὶ, τέλος, ἐπανάλαβεν τὴν παράκλησιν τῆς συστάσεως Ἰδίας Νομαρχίας διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν πολλαπλῶν καὶ ἐξαιρετικῶς ἐπαιγουσῶν ἀναγκῶν τῆς πόλεως καὶ τῆς ἐπαρχίας.

— Ἐπίσης ὁ Σεβ. Μητροπολίτης ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς περιφορᾶς τοῦ κινήτου Ἱατρικοῦ Συνεργείου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἐπισκέφθη διάφορα χωρία, λαθῶν δὲ σημαίωσιν τῶν ἀναγκῶν τῶν ἀπηύθυνα λόγους παραμυθητικούς καὶ καταλλήλους τῇ περιστάσει, πρὸς τῶνσι τὸ ἐθνικὸν καὶ θρησκευτικὸν τῶν πιστῶν φρονήματος.

— Ἐπισκέφθη τὸν Σεβ. Μητροπολίτην ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Οὐγγρα συνταγματάρχης κ. Περισίδης, ὅστις καὶ ἐνέκρινεν ὅπως τὰ αὐτοκίνητα τὰ ἀπασχολούμενα μὲ τὴν στέγασιν κατὰ τὴν ἐπιστροφήν μεταφέρουν καυσόξυλα διὰ τὰ φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα τῆς πόλεως.

— Τὴν 14ην Ὀκτωβρίου ἐ. ε. οἱ ἐφημέριοι ὀλοκλήρου τῆς ἐπαρχίας συνήλθον ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως εἰς πρῶτον Ἱερατικὸν Συνέδριον, κατὰ τὸ ὅποιον ἀνεπτύχθησαν ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου καὶ τοῦ Ἱεροκήρυκος τὰ καθήκοντα αὐτῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ κοινωσίᾳ. Ἄρα τῇ ἀνάξει τοῦ συνεδρίου ἐτελέσθη Ἁγιασμός, μεθ' ἧν ἡ Α. Σ. ἐν προσφωνήσει πρὸς τοὺς ἐφημέριους διέγραψε τὸν κύκλον τῶν καθηκόντων των, μετ' αὐτὸν δ' ὠμίλησεν ὁ Πρωτοσύγκελλος Ἀρχιμ. κ. Ἀδγουστίνος Καντιώτης περὶ τῆς ἐν τῷ κόσμῳ ἀποστολῆς τοῦ κληρικοῦ μάλιστα κατὰ τοὺς παρόντας χαλεποὺς καιροὺς. Ἐτελέσθη ἐπίσης ὑποδειγματικὴ λειτουργία, τελετουργοῦντος αὐτοῦ τοῦ Μητροπολίτου ὡς ἱερέως, ὅστις εἰς διάφορα σημεῖα τοῦ τε ὄρθρου καὶ τῆς λειτουργίας ἐδείκνυεν εἰς τοὺς ἱερεῖς τὸν κανονικὸν τῆς τελετουργίας τρόπον.

Μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐτελέσθη ὑποδειγματικῶς τὸ μυστήριον τοῦ θείου Βαπτίσματος, καθ' ἃ ἐδαπτισθήσαν δύο ἄπορα παιδιά. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης, παρακολουθῶν τοὺς βαπτίζοντας ἱερεῖς, κατὰ τὸ τέλος ἔδωκε πλείστας ὁδηγίας τελετουργικὰς, ἐξαιρῶν ἅμα τὸ ὕψος τοῦ μυστηρίου. Τὸ συνέδριον ἔληξε διὰ τελέσεως, πρὸ τοῦ Ἡρώου, ἐπιμνημοσίου δεήσεως ὑπὲρ τοῦ αἰοδύμου ἐθνομάρτυρος Μητροπολίτου Γρεβενῶν Αἰμιλιανοῦ καὶ τοῦ Ἀρχιδιακόνου αὐτοῦ ἐπὶ παρουσίᾳ πασῶν τῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως, τοῦ διδακτικοῦ καὶ τοῦ μαθητικοῦ κόσμου, καθ' ἣν ὠμίλησε καταλλήλως ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Μητροπόλεως, ὅστις ἐπιδεικνύει εὐδοκμήματα ἐξαιρετικὴν διδακτικὴν προφορικὴν καὶ συγγραφικὴν δραστηριότητα.

— Αἱ ἀδελφαὶ Μπουοῦ εἰς μνήμην τῆς ἀποβιώσεως ἀδελφῆς των Χαρικλείας προσέφερον 200 ὀκ. αἰτου ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ καὶ 6 κυβικῶν οικοδομήσιμον ξυλείαν ὑπὲρ τῶν φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων τῆς πόλεως. Ὡσαύτως οἱ ἀδελφοὶ Θεμὰ Κατσάνου προσέφερον εἰς μνήμην τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἀνά 10.000 Δρχ. ὑπὲρ τοῦ μητροπολιτικοῦ ναοῦ καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ.

— Ὁ Ἱεροκήρυξ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Ἀδγουστίνος περιόδευσεν ὑπὲρ τὰ πενήντα χωρία τῆς περιφερείας ἐπανήλθεν εἰς τὴν ἔδραν τοῦ, προητοιμασθῆ δὲ διὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον ἐν τῇ πόλει τῶν Γρεβενῶν.

— Προνοία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου καὶ δαπάναις τῆς ἱερᾶς Μονῆς τοῦ ἁγίου Νικάνορος-Ζάβορδας ἤρξατο ἐκδιδόμενον μνηστὸν δεστίον τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως ὑπὸ τῶν τίτλων «Ὁ ὅσιος Νικάνωρ».

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΙΣΑΝΙΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΤΙΣΤΗΣ

Καθ' ἃ γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Μυτιλήνης, ὁ νεωστὶ χειροτονηθεὶς Μητροπολίτης Σισανίου καὶ Σιατιστῆς τῶς Πρωτοσύγκελλος τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Μυτιλήνης κ. Ἰάκωβος τῇ 25 ἡμέρᾳ μηνός, Κυριακῆ, ἐτέλεσε τὴν πρώτην αὐτοῦ ἱεουργίαν ἐν τῇ μητροπολιτικῇ ναῷ ἐν παλαικῆ συναγωγῇ. Κατὰ τὴν λειτουργίαν παρήν ὁ πνευματικὸς αὐτοῦ Πατήρ Σεβ. Μητροπολίτης Μυτιλήνης κ. Ἰάκωβος, ὡς καὶ πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως, οἱ τὰ πρῶτα ἐν τῇ μυτιληναϊκῇ κοινωσίᾳ φέροντες καὶ ἄπειρον λαοὺ πλῆθος, διὰ πλείστης περιβάλλοντες ἀγάπης καὶ τιμῆς τὸν νέον ἀρχιερέα. Περὶ τὸ τέλος τῆς λειτουργίας ὁ Σεβ. Σισανίου ἀπευθυνόμενος ἀπὸ τῆς ὥραιας πύλης πρὸς τὸν ἀνεληθόντα τὸν θρόνον τοῦ ἱεράρχην τῆς Μυτιλήνης ἐξέφρασε πρὸς αὐτὸν τὴν θαθεῖαν τοῦ εὐγνωμοσύνην ἐπὶ ταῖς τῇ, δι' ἣν ἐπὶ δεκαεξαετίαν ὄλην, ἐκιδιχθεῖσιν πρὸς αὐτὸν ὡς Πρωτοσύγκελλόν τὸν στοργῆ καὶ ἐμπιστοσύνη, καὶ ἐπὶ τῇ πολυτίμῳ ἐκκλησιαστικῇ διοικητικῇ πείρᾳ, ἣν ἀπέκτισε παρὰ τὸ πλεῖστον θερμουργῶ ἱεράρχου. Ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης πλήρης συγκινήσεως ἀπαντῶν ἐξέφρασε ἐπὶ τῇ ἀποχωρισμῶ τὴν χαρὰν τοῦ διὰ τὴν ἐκ τῶν κόλπων τῆς Ἐκκλησίας Ἀέσθου ἀνάδειξίν του εἰς τὸ ὄψηλόν ἀρχιερατικὸν ἀξίωμα καὶ ἐφωδίασεν αὐτὸν διὰ πατρικῶν εὐχῶν εἰς τὸ νέον τοῦ σταθίου. Θερμὰς προσφωνήσεις εἶπον πρὸς τὸν νέον ἱεράρχην κατὰ τὴν μετὰ τὴν ἱεουργίαν δεξίωσιν ἐν τῇ μητροπολιτικῇ μεγάρῳ ἐκ προσώπου τοῦ ἱεροῦ κλήρου τῆς Μητροπόλεως ὁ ἀντικαταστάσας αὐτὸν εἰς τὰ πρωτοσυγκελλικὰ καθήκοντα πρωτοπεθεῦστος αἰδ. Ἐμμανουὴλ Μυτιληναῖος, ὁ Γενικὸς Διοικητὴς Νήσων Αἰγαίου κ. Στέφ. Παπουτσάνης καὶ ὁ Δήμαρχος τῆς πόλεως κ. Α. Σάλλας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Πρὸ τινος ἀφίκετο εἰς Ἀθήνας ὁ τοποτηρητεῦν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Σεβ. Μητροπολίτης Πάφου κ. Λεόντιος ἐπὶ κοινολογίᾳ μετὰ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κηρυνείας κ. Μακαρίου διὰ τὰ ζητήματα τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου. Μετὰ ὀλιγοήμερον ἐνταῦθα παραμονὴν ἡ Α. Σ. ἐπέστρεψεν εἰς Κύπρον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΕΡΒΙΑΣ

Εἰδήσεις ἐκ Λονδίνου ἀναφέρουσιν ὅτι ἡ Α. Μ. Πατριάρχης Σερβίας κ. Γαβριήλ, διασθεθεὶς ἀπὸ γερμανικοῦ στρατοπέδου συγκεντρώσεως εἰς Λονδίον, ἐτέλεσε πρὸ τινος ἐν τῇ Ἀββάτῳ τοῦ Οὐεστμίνστερ μετὰ καὶ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θυατείρων κ. Γερμανοῦ τὸ βάπτισμα τοῦ νεογεννήτου πρωτοτόκου υἱοῦ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Πέτρου τῆς Νοτιοσλαβίας, διαδέχου τοῦ θρόνου, λαθόντος τὸ ὄνομα Ἀλέξανδρος. Ἀνάδοχος τοῦ νεοφωτιστοῦ ἐγένετο ὁ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας, παρήσαν δὲ κατὰ τὸ μυστήριον οἱ ὄψηλοι γονεῖς τοῦ νεογνοῦ, ἡ Α. Μ. ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας μετὰ τῶν θυγατέρων τῆς, ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι. Ἡ ὄλη τελετὴ διεξήχθη μετὰ πομπικῆς ἐπισημότητος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Ἀρχομένου τοῦ παρ. μηνός ὁ Ἐξάρχος τῆς βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας Σεβ. κ. Στέφανος ἀφικόμενος εἰς ΚΠολιν μετέβη εἰς τὰ Πατριαρχεῖα πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. Μετὰ δεξιοσύνην ἐν τῇ πατριαρχικῇ ναῷ ὁ Ἐξάρχος μετὰ τῶν συνοδῶν του ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π., ἐν προσφωνήσει δ' ἐκφράσας τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας ἐπεκαλέσθη καὶ αὐτὸς τὴν συγκατάθεσιν τῆς Μεγαλλῆς Ἐκκλησίας διὰ τὴν κανονικὴν τῆς Βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας σύστασιν. Ἡ Α. Θ. Π. ἀπαντῶσα ἐξέφρασε τὴν χαρὰν τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τῇ μετὰ τὴν ἄρσιν τοῦ σχίσματος ἀποκαταστάσει τῶν κανονικῶν σχέσεων καὶ τῇ ἀνοψώσει τῆς βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας εἰς αὐτοκέφαλον ἐν τῇ χορείᾳ τῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἠὺχθήθη δὲ ὅπως ὁ Κύριος καταπέμψῃ πλουσίαν τὰς χάριτας ἐπὶ τὴν Ἐκκλησίαν Βουλγαρίας. Ὁ Μακαρ. Ἐξάρχος προσήνεγκεν εἰς τὸν Α. Θ. Π. ἀρχαῖον Εὐαγγέλιον λιθοποικίτων καὶ χρυσοδέτων, ὁ δὲ συνοδεύων αὐτὸς πρεσβευτὴς τῆς Βουλγαρίας ἐν Τουρκίᾳ ἐπέδωκεν εἰς τὸν Πατριάρχην τὸ παράσημον τοῦ Ἀλεξάν-

δρου Νεώσκη. Άλλα δὲ παράσημα ἀπενεμήθησαν εἰς συνδικοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τὸν πατριαρχικὸν κληρὸν. Τῇ μεσημβρίᾳ δὲ Μακκαρ. Στέφανος μετὰ τῆς συνοδείας τοῦ παρκαθήσων εἰς τὴν πατριαρχικὴν τράπεζαν.

= Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΙΕΡΕΩΝ

Ι. Μητρόπολις Μαντινείας καὶ Κυνουρίας

Ἐχοντας ὑπ' ὄψει τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ περὶ ι. ναῶν καὶ ἐφημερίων νόμου, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα ἵνα καταλάβωσι τὴν κενὴν θέσιν τοῦ ἐφημερίου τῆς ἐνορίας Κοιμ. Θεοτόκου Μεσορράχης ὅπως ἐντὸς μηνὸς ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ ὄχι ἄνω νόμου ὀριζόμενα προσόντα. Ἐν Τριπόλει τῇ 30 Ὀβρίου 1945.

† Ὁ Μαντινείας καὶ Κυνουρίας Προκόπιος

Ἐχοντας ὑπ' ὄψει τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ περὶ ι. ναῶν καὶ ἐφημερίων νόμου, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα ἵνα καταλάβωσι τὴν κενὴν θέσιν τοῦ ἐφημερίου τῆς ἐνορίας ἀγ. Γεωργίου Παρθενίου ὅπως ἐντὸς μηνὸς ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ ὄχι ἄνω νόμου ὀριζόμενα προσόντα. Ἐν Τριπόλει τῇ 29 Ὀβρίου 1945.

† Ὁ Μαντινείας καὶ Κυνουρίας Προκόπιος.

Ι. Μητρόπολις Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος

Προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς ἀνακέρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πληρῶσιν τῆς κενῆς ἐφημεριακῆς θέσεως τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Κοιμήσεως Θεοτόκου Σπάτων, προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 47 τοῦ Α. Ν. 2200)1940 «περὶ ι. ναῶν καὶ ἐφημερίων» καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 16 τοῦ ὄχι ἀριθ. 586)1941 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α. Ν. 2200)1940» ὀριζόμενα προσόντα, ἵνα ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρῶσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ σχετικὰ πιστοποιητικά. Ἐν Κηφισῷ τῇ 24 Νοβρίου 1945.

† Ὁ Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος Ἰάκωβος.

Ι. Μητρόπολις Κίτρους

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα τοῦ ἀρθροῦ 27, τοῦ Α. Νόμου 540)45 «περὶ ἐκκλησιαστικῆς ἐκπαιδεύσεως» διὰ κώμας ἐχούσας πληθυσμὸν μέχρι 2.000 κατοίκων, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρῶσης ὑποβάλωσιν εἰς τὴν ἱεράν μητρόπολιν τὰ ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω ἀρθροῦ τοῦ ὄχι νόμου ὀριζόμενα πιστοποιητικά σπουδῶν καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 48 τοῦ Α. Νόμου 2200)1940 «περὶ ἱερῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» πιστοποιητικά, προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἀνάδειξιν ὑποψηφίων ἱερέων πρὸς συμπλήρωσιν τῶν χηρευουσῶν ἐνοριῶν τῆς καθ' ἡμᾶς ἐπαρχίας: 1) ἱεροῦ ναοῦ ἀγίου Γεωργίου Παλιούλλης, 2) ἀγίου Νικολάου Γανοχώρας, 3) Ζωοδόχου Πηγῆς Κάτω—Ἀγιάνη (Σφίσις), 4) ἀγίου Μηνᾶ Καταχά, 5) ἀγίου Γεωργίου Μεγάλης Γεφύρας, 6) ἀγίας Παρασκευῆς Παλιόστανης, 7) ἀγίων Ἀποστόλων Κορινθοῦ, 8) Τριῶν Ἱεραρχῶν Στουπὶ Α. 9) Εὐαγγελισμοῦ Θεοτόκου Συνοικισμοῦ Κουντουριώσεως καὶ 10) Μεταμορφώσεως Θεοτόκου Πλαταμῶνος. Ἐν Κατέρνῃ τῇ 22α Ὀκτωβρίου 1945.

† Ὁ Κίτρους Κωνσταντῖνος

Ι. Μητρόπολις Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας

Στερουμένων τῶν κάτωθι ἐνοριῶν τακτικοῦ ἐφημερίου, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὰς θέσεις ταύτας καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα καὶ κανονικὰ προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρῶσης εἰς τὸ περιοδικὸν «Ἐκκλησία», ὑποβάλωσιν ἡμῖν πάντα τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 48 τοῦ Α. Νόμου 2200 «περὶ ι. ναῶν καὶ ἐφημερίων» προβλεπόμενα πιστοποιητικά, καθ' ἕνα μετὰ ταῦτα θέλωμεν προβῆ εἰς τὴν ἀνακέρυξιν τῶν ὑποψηφίων. 1) Ἀναστασίδης, 2) Δεμοστέχων, 3) Δεσινοῦ, 4) ἀγ. Βαρβάρας, 5) Ζαρούχλης, 6) Καστριῶν, 7) Λαπαναγῶν, 8) Λειβαρτζίου, 9) Παγκρατίου, 10) Παρασκευῆς, 11) Περιθωρίου, 12) Πύργου (Ἀκράτας), 13) Σειρῶν, 14) Σθουροῦ, 15) Τούμπα, 16) Βερσιλάς, 17) Ταξιαρχῶν Αἰγίου, 18) ἀγ. Κωνσταντῖνου καὶ Ἀννης Αἰγίου, 19) Μαστιτσίου (Καλαθρύτων): Αἴγιον τῇ 20 Νοβρίου 1945. † Ὁ Καλαθρύτων καὶ Αἰγιαλείας Ἀγαθόνικος

Ι. Μητρόπολις Καρυστίας καὶ Σκύρου

Ἐχοντας ὑπ' ὄψει τὰ ἀρθρα 47 καὶ 48 τοῦ Ἐπιτομίου Νόμου 2200) «περὶ ἱερῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ἄνω νόμου ὀριζόμενα προσόντα καὶ ἐπιθυμοῦντας νὰ καταλάβωσι τὴν κενὴν ἐφημεριακὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ ἱεροῦ ναοῦ 1) ἀγίου Χαράλαμπος Ζάρκων, 2) Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Καλυθέων καὶ 3) Ζωοδόχου Πηγῆς Κομήτου, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρῶσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 48 τοῦ ὄχι ἄνω νόμου προβλεπόμενα πιστοποιητικά διὰ τὰ περαιτέρω. Ἐν Κόμῃ τῇ 29ῃ Νοεμβρίου 1945.

† Ὁ Καρυστίας καὶ Σκύρου Ἀνανίας.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΠΑΠΑΜΙΧΑΝΑ
Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ
ΩΣ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΟΝ
ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΡΙΤΗ

Τὸ πρόσωπον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὡς πρόβλημα τῶν συγχρόνων Του, τοῦ Ἰουδαϊκοῦ καὶ τοῦ ἔθνικοῦ κόμου, τῶν αἰρέσεων, τοῦ μεσαιῶνος, τῆς μετὰ τὴν Ἀναγέννησιν φιλοσοφίας καὶ θεολογίας.—Ἡ ἄρνησις τῆς ὑπάρξεώς του.

Ἡ ἱστορικότης του ἀποδεικνυμένη ἐκ μαρτυριῶν ἔθνικων καὶ Ἰουδαϊκῶν. Ὁ Ἰησοῦς τῶν Εὐαγγελίων καὶ ὁ ἱστορικὸς χαρακτήρ τῆς ΚΑ. Αἱ μαρτυρίαι τῶν ἀποστόλων καὶ ἰδίως τοῦ Παύλου Ὁ Χριστὸς ἐν τῇ θρησκείᾳ, τῇ λατρείᾳ, τῇ τέχνῃ καὶ τῇ Φιλολογίᾳ. Συμπέρασμα.

Ἐν τοῖς Γραφεῖσι τῆς «Ἐκκλησίας»
Τιμᾶται ὄρχ. 5.000

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,”
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ

† Ὁ Θεσσαλονίκης ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ

† Ὁ Ἰθράς-Σπετσῶν-Αἰγίνης ΠΡΩΚΟΠΙΟΣ

† Ὁ Σύρου-Τήνου-Ἀνδρου ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΝΑ

Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΦΥΤΡΑΚΗΣ

Δρ τῆς Θεολογίας

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1945

Ἱερῶν ναῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς	Δρχ.	5.000
» » πόλεων καὶ κωμοπόλεων	»	1.000
» » χωρίων	»	300
Ἱερῶν Μονῶν	»	500
Ἰδιωτῶν	»	500
Φοιτητῶν καὶ σπουδαστῶν	»	200
Διὰ πᾶσαν προκήρυξιν ἐκλογῆς ἱερέως	»	1.000
Διὰ πλεοναξ τῆς μίσης ἐνορίας	»	3.000

Δι' συνδρομαὶ προκαταβάλλονται

Δι' ἄλλας καταχωρήσεις ἰδιαιτέραι συνεννοήσεις

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: Π. Σ. ΜΑΝΩΛΑΚΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΥΠΟΙΣ "ΦΘΙΝΙΚΟΣ", ΔΕΦΩΝΑΤΩΝ 4.